Jusuf Kardavi
NA VAGI
ŠERIJATA

Autor: Šejh Sulejman Salih El Harraši

Prijevod: Ebu Abdullah

Predgovor:
Hafiz mr. Muhammed Fadil Porča - hafizehullah

Izdavač: Mektebetu El Guraba

e-mail:ehlisu@yahoo.co.uk

Sarajevo
Oktobar 2005 godine

SADRŽAJ:

- **Predgovor**

- **Uvod**

- **Jusuf El Kardavi**

- **Kardavijevo opredjeljenje**

- **Kardavi i selefije – Ehlu Sunnet vel Džemat**

- **Tolerancija prema sljedbenicima novotarija**

- **Saradnja u onome u čemu se slažemo**

- **Razumijevanje prioriteta kod Kardavija**

- **Kardavi i srednji put**

- **Kardavi i predaje iz Sunneta**

- **Viđenje Allaha kod Kardavija**

- **Podjela Sunneta na zakonodavni i nezakonodavni**

- **Kardavijevo mišljenje o Allahovim svojstvima**

- **Kardavi i Allahova osobina Uzvišenosti**

- **Kardavi smatra da nije potrebno pričati o Allahovim svojstvima**

- **Kardavi i nevjernici**

- **Kardavi smatra da su nevjernici (kršćani) naša braća**

- **Suprotstavljanje nazivu 'džizja'**

- **Sljedbenici knjige su kod Kardavija muslimani po civilizaciji**

- **Kardavi zastupa ljubav prema nevjernicima**

- Kardavi poštuje njihove iskrivljene vjere

- Naša borba protiv židova nije radi njihovog vjerovanja

- Kardavijevi stavovi naspram rafidija – šija

- Kardavi i sufije

- Čudne fetve

- Jedna od najžešćih i najopasnijih fetvi je:
  Fetva o dozvoli čestitanja kršćanima božića i nove godine

- Kardavi i pitanje žene

- Kardavi odabire za ženu da otkrije lice i šake

- Žena ima pravo biranja i kandidiranja kod Kardavija

- Kardavi podržava miješanje muškaraca i žena

- Kardavi dozvoljava rukovanje žene tuđinke

- Kardavi dozvoljava da muslimanka bude glumica

- Drugi primjeri popustljivosti u fetvama

- Dozvola prepuštanja odjeće preko ćlanaka

- Tvrdnja da puštanje brade nije obaveza

- Odobravanje pjesama, muzike i filmova

- Posljednji savjet

PREDGOVOR

Bismillahir-rahmanir-rahim
Elhamdulillah vessalatu vesselamu ala resulillah

Odavno se već osjeća jaka potreba da se muslimanima pojasne stavovi dr. Jusufa Kardavija, kao i mnogih drugih stavivši ih na vagu Kur'ana i Sunneta.

Jedan dio muslimanskih masa se veže za ovu ličnost i prihvaća njegove fetve i poziva u njih uvjereni da čine dobro, ne praveći razliku između onoga što ima utemeljenje u njima od onoga što nema. Često se ljudima uspostavljaju razni autoriteti pod tim što su poznati, cijenjeni, angažovani i sl., preko kojih se proturaju ove ili one ideje.

Mi ne smatramo i ne zagovaramo da su učenjaci nepogriješivi, a isto tako mi ih ne odbacujemo zbog pojedinačnih greški od kojih niko među njima nije sačuvan.

Dočim, kada se alim veže za određenu organizaciju ili partiju i protura njihove ideje, kada uzima sistem olakšavanja gdje ne postoji, i istraživanja osamljenih i rijetkih mišljenja, onda je to veoma opasno poigravanje sa Vjerom i velika novotarija koja je osuđena od strane islamskih učenjaka kroz generacije.

Upravo da bi se izbjeglo ovakvo nakaradno i neutemeljeno tumačenje Vjere i njenih propisa, odobreno je neukima da slijede jedan mezheb, kada nemaju kod sebe alima koji će uporediti stavove učenjaka i mezheba i odabrati najjače po dokazu da im pojasni šta i kako raditi, da se ne bi po svojim strastima i nahođenjima ravnali i birali, neutemeljeno, šta misle i žele da odaberu.

Ali ako učenjak to svjesno radi sa svojom sposobnošću korištenja dokaza, pa nekada jake zapostavlja, a slabe ističe kako bi potkrijepili njegov stav, želju i nastojanje, onda je to katastrofalno.

Ovdje se taj učenjak stavlja u ulogu Zakonodavca, kako nije ni svjestan, propisujući što nije propisano, 'olakšavajući', gdje i kako nije olakšano, tako da je to, ustvari, loše mišljenje o Allahu, Azze ve Dželle. A ako se radi o pitanjima vezanim za vjerovanje i vođenju politike preko njih i udovoljavanju ovima ili onima, onda je to najgore.

Ova vjera Islam je zasnovana na čvrstim i čistim dokazima Kur'ana, Sunneta, idžma'a i kijasa, i islamski učenjaci su je objašnjavali stoljećima, i postali su autoriteti u Ummetu upravo zbog svog stava utemeljenog na jakim dokazima, ne gledajući da se udovolji ljudima na račun propisa.

Mnogi istinski islamski učenjaci kroz stoljeća bili su stavljani na iskušenja i ucjenjivani, nebi li se uspjelo preko njih uticati na mase i njima manipulisati.

Zbog ove Vjere se živi i umire i ona je sveta i nedodirljiva. Nadam se da će ovo djelo uveliko doprinjeti islamskom preporodu danas i razbiti mnoge predrasude koje vladaju u nekim krugovima muslimana.

Hafiz mr. **Muhammed Fadil Porča**

UVOD

Zahvala pripada samo Allahu, Njega veličamo, od Njega pomoć i oprost tražimo. Utječemo se Allahu od zla nas samih i naših loših dijela. Koga Allah uputi niko ga neće zavesti, a koga On zavede niko ga neće uputiti.

Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha, Jedinoga koji sudruga nema i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

Ovo je moja knjiga o čovjeku čije ime je veoma poznato kroz novine i časopise, knjige i radija, a naposlijetku prisutan je i na satelitskim kanalima.

Ovaj čovjek ne jenjava već godinama svoga dugoga života: on piše, drži predavanja, ulazi u dijalog, ističe se. Rezultat ovoga truda su mnoštvo knjiga i članaka, a isto toliko i intervjua i dijaloga. Tako je zadobio pozamašno znanje, što nikome nije skriveno. Zato sam odabrao da ga obuhvatim ovom jednom studijom u nizu kako bih pobilježio ovo obilno pregalaštvo iz prethodnih dana i godina.

Upućujući ovu studiju i njoj slične pripadnicima Ummeta koji predstavljaju izvidnice naše budućnosti, da bi imali znanje i dokaz o ovim ličnostima koje su se popele na mimbere i isplovile na čelo Ummeta, i kako bi znali šta je za njih, a šta je protiv njih.

Ličnost o kojoj govori ova studija jeste dr. Jusuf El-Kardavi, a on je baklja koju poznaju pripadnici ovog Ummeta, s obzirom na različitost i brojnost njegovih aktivnosti.

Ciljano sam njega uzeo u ovu studiju zato što ne postoji nijedna druga studija koja otkriva ideologiju, pravac i sažete ciljeve pojedinaca ovog Ummeta koji su stasali, i koji gledaju svoje naučno-istraživačke radove, knjige, rasprostranjene oko sebe, a ustvari o toj osobi znaju samo malo.

Želio sam da ova studija bude sažeta i olakšana radi spoznaje Kardavijeve ličnosti i njegove akide, i različitih pravaca. Htio sam da je ne odužim mnoštvom rasprava, a i još više rasparčanih replika kako čitaocu ne bi dosadilo.

Zato je ova studija sročena samo u naznake koje pojašnjavaju Kardavijevu ličnost iz svih aspekata, uz iznošenje nekih tekstova iz njegovih knjiga i komentar o onome u čemu je Kardavi posrnuo. U većini slučajeva čitaocu se skreće pažnja na izvore i opširne studije za dotično pitanje kojeg se Kardavi dotakao.

Naravno, ja sebe ne postavljam kao sudiju za Kardavijeva djela i izreke kroz prizmu svojih ambicija i afiniteta, ali je sudija u tome Allahova Knjiga i Sunnet Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Oni su dokaz protiv svakoga muslimana, a to je očito jasno i u ovoj studiji, kao što će uslijediti.

Znaj, da ja prenosim Kardavijeve izreke tekstualno, a i sa svim marginama iz njegovih različitih knjiga.

Na kraju, mislim da smo u velikoj potrebi za ovakvim studijama koje ocjenjuju mnogobrojne ličnosti koje imaju velikog uticaja na putanju islamskog Ummeta. Te ličnosti naravno imaju različita zalaganja i aktivnosti. U nekima su pogodili Istinu, a u drugima su je promašili.

Želimo da buduće generacije poznaju ove ličnosti i njihove pravce kako ne bi bile zavedene njima s razlogom zabune i kurtoazije.

Allaha molim da dadne koristi u ovoj, i budućim sličnim studijama, da meni i onome koji čita upiše nagradu. Neka je salavat i selam na Muhammeda, na njegovu porodicu i sve ashabe.

***Šejh* Sulejman Salih El-Harraši**

Jusuf El Kardavi

Kardavi se ubraja u najisticajnije članove pokreta '**Muslimanske braće**' ('**Ihvanul muslimin**''). Imao je velike aktivnosti u promoviranju poziva ovog pokreta unutar Egipta, dok je bio u njemu, a i van Egipta, a posebno u Kataru. Taj poziv je ostavio iza sebe dosta uticaja na članove ovog pokreta, muškarce i žene, s obzirom na duge godine koje je proveo među njima.

Pali su pod uticaj njegovih fetvi koje su odgovarale strastima njegove duše, kao što su dozvola muzike, glume, pozorišta, te popustljivog odnosa prema različitim pitanjima žene, kao što će biti kasnije pojašnjeno.

Kardavijeva aktivnost nije ograničena samo na pisanje knjiga, nego je imao mnoštvo učešća u audio, vizuelnim i štampanim sredstvima informisanja. Ima učešća i na satelitskim kanalima kao što je **Al-Jazeera** koja mu je odvojila sedmični program pod nazivom '**Šerijat i život**', što je Kardavi u velikom obimu iskoristio za širenje svojih ideja, mišljenja i fetvi. Od posljednjih doktorovih aktivnosti jeste učešće i na internetu, preko stranice koja se naziva, 'Kardavijeve stranice'.

Sve nas ovo upućuje na veličinu upornosti, strpljivosti i aktivnosti na putu širenja njegovih ideja koje zastupa.

Nema sumnje da je Kardavijeva tendencija "olakšavanja", različitih islamskih pitanja dala dosta učešća u širenju njegovog imena i postizanju visoke reputacije.

Savremena sredstva komunikacije, sa svim svojim vrstama, opčinjena su širenjem ove ideje koju je prihvatio **Kardavi** [1], nasuprot čistoj i nepatvorenoj ideji koja mu još nije postala prisna. Samo stanje ovih sredstava informisanja opetuje poznatu izreku: „Ovo nije iz ljubavi prema Kardaviju, nego iz mržnje prema ..."

---

[1] Ovaj Ummet je iskušan u ovom savremenom dobu pojavom ljudi koji nisu dorasli znanju. Iskrivljavaju Šerijat pod sloganom '**reforme i obnoviteljstva**'. Olakšavaju povode za smutnju pod imenom '**olakšavajućeg fikha**', i otvaraju vrata prostakluka pod imenom '**idžtihada**'.

Zapostavili su Sunnete pod izgovorom '**shvatanja prioriteta**', i uzeli nevjernike za prijatelje pod imenom '**uljepšavanja slike o Islamu**'. Na pročelju ove skupine stoji "**muftija satelitskih programa**", Jusuf Kardavi koji se zalaže za širenje ove ideje putem satelita, interneta, konferencija, dersova, knjiga i predavanja. Na ovim listovima ćemo predočiti sažetak ideja koje ovaj čovjek promovira s ciljem da posavjetujemo Ummet, skinemo odgovornost naređivanja dobra i odvraćanja od zla, sa svojih pleća, i upozorimo na ovog čovjeka i posljedice koje mogu nastupiti prihvatanjem njegove neutemeljne ideologije. Nećemo mnogo replicirati, jer ono što se ovdje spominje dovoljno je jasno i prezreno čak i muslimanima koji nemaju mnogo znanja.

Molimo Allaha da nas učvrsti u Islamu i Sunnetu, da nas sačuva od ovakvih mišljenja i njihovih zagovornika i da nas učini nepokolebljivim pristalicama Upute Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovih ashaba. Neka je salavat i selam na na Allahovog Poslanika, njegovu porodicu i ashabe.

Šejh **Nasir Hamed**

KARDAVIJEVO OPREDJELJENJE

Kao što smo saznali iz Kardavijeve biografije, on je član pokreta "**Muslimanske braće**" ("**Ihvanul muslimin**").

Ovaj pokret, kao što je poznato, ima svojstvo fanatične privrženosti osnivaču ovog pokreta **Hasanu El-Benna**.

Članovi ovog pokreta sa ovim su 'imamom' prešli granice ljudskosti ka ekstremizmu. Počeli su braniti i tumačiti njegove jasne greške. U njihovoj odbrani njega zagovara se nepogrješivost, iako suprotno govore.

Međutim, njihovo stanje ih opovrgava, jer se staje u ogorčenu odbranu 'šejha' da ne bi bio dodirnut, pa makar se radilo i o istini. Ovo isto nalazimo i kod Kardavija.

Evo ti nekih njegovih navoda koji ukazuju na veličinu **Hasan El-Benaovog** uticaja na njega i veličinu ekstremizma u pogledu **El-Benna** i pokreta **Muslimanske braće**.

Kardavi kaže: „ Nisam kod pozivača i obnovitelja Islama u ovom dobu našao da je iko shvatio problematiku, etiku i fikh o razilaženju kao što je to shvatio imam Hasan El-Benna i u tom duhu odgojio sljedbenike svoje škole."

(Es-Sahvetul-islamijje bejnel-džuhud vet-tettaruf, 166)

Kardavi kaže: „Allahovo određenje je blagodat prema meni jeste da mi je omogućio da slušam imama šehida Hasana el-Benna, a bio sam učenik u prvoj godini osnovne škole na vjerskom azharskom institutu Tanta. To je bilo 1941. g."

(Nahve vahdetin fikrijje lil-amiline lil-islam, 5)

Kardavi kaže: „El-Benna, je imao najbližu ideju Sejjidu Rešidu Er-Ridau, koja se poklapala sa idejom imama Muhammeda Abduhua, na samom početku."

(Nahve vahdetin fikrijje lil-amiline lil-islam, 9)

Kardavi, govoreći o ličnostima koje su utjecale na njega, kaže: „Najveća ličnost koja je utjecala na moju ideju, emociju i ponašanje je ličnost imama Hasana El-Benna, kojeg sam već rano počeo slušati. Njime sam bio zadivljen i smatrao sam ga učiteljem, muallimom, pedagogom, pozivačem i misliocem. Tako sam sabrao otprilike sve njegove brošure, članke i proglase, i u njima sam našao veliku naučnu opskrbu i svetiljku. Postoje i druge ličnosti koje su utjecale na mene, poput šejha El-Behija El-Havlija, pisca knjige Tezkiretud-duati. Također i šejh Muhammed El-Gazali, neka mu Allah oduži život, kao i doktor Muhammed Abdullah Derraz i šejh Mahmud Šeltut, Allah im se smilovao. Ali, Allah me je počastio pa se nisam trudio da postanem kopija nijednog od ovih velikana." (Likat ve muhadarat havle kadaja el-islami vel-asri, 115)

Kardavi je pogodio istinu. Ovi 'velikani' su utjecali na njegovu misao i to se ne može izbrisati, pa je postao mješavina selefizma, panislamizma i racionalizma, jer su takvi bili oni koje je spomenuo.

Stoga je Kardavi jedan od uglednih pojedinaca pokreta **Muslimanske braće**, pa čak je i islamski pravnik od kojeg se u današnjem vremenu uzima mišljenje. Njegove izreke, fetve u svojim sredstvima informisanja, toliko se uzimaju u obzir da čak i privlači pažnju drugih, **kao da je Ummet nesposoban da izrodi učenjake i pozivače u Islam mimo Kardavija.**

Sada je svima jasan pokret **ihvanija**. Nikome nije skriveno ono što je bilo prije skriveno. **Ovaj pokret je panislamistički koji miješa Ehli Sunnet sa novotarom, i stavlja ih u jednu konstrukciju koju je nemoguće objediniti kako bi formirala jednu zajednicu sa određenim ciljevima i ambicijama.**

Ihvanul muslimin (Muslimanska braća) **je pokret koji ne vodi brigu o tevhidu, ispravnom islamskom vjerovanju, i ne trudi se da ga provomira među muslimanima, bojeći se, da će se njihovo sjedinjavanje** (jedinstvo) **raspasti, i iz straha da ih novotari ne dokače kakvim zlom.**

Ovaj **Džemat** (**ihvanul muslimin**) ima za cilj preuzeti vlast nad muslimanskim zemljama. Kamo sreće kada bi došli do vlasti da sude po ispravnom Islamu kojeg nam Allah naređuje, ali nažalost, stvar je suprotna, a iskustvo iz Sudana nije daleko. Ko je preči vlasti, sekularisti ili oni?

Ihvanije su javno obznanile svoje nakane. Borili su se i protiv sunnija. **Kada dođu do vlasti počnu veličati sljedbenike novotarija i nadrede ih nad sljedbenicima Sunneta.**

Ljudima pomute njihovu Vjeru, tako pojedinac smiono počini nepokornost Allahu, ma kolika ona bila, bez i najmanjeg straha, jer mu je ta nepokornost dozvoljena 'šerijatski', pod sloganima preporoda i idžtihada.

Kardavi kaže: „Tevhid sam učio na El-Azharu tokom moga školovanja u osnovnoj i srednjoj školi te Fakultetu teologije. Učio sam iz skripti koje su pisali naši učitelji, a i knjiga koje su ostavili prethodnici, kao što je knjiga 'Šerhul-dževhereh lil-Kani'.

Potom sam izučavao El-akid od En-Nesefija i njen komentar od Es-S'ada et-Taftazanija, te 'Hašije aleš-šerh' od El-Hajjalija, te od El-Isama, a onda Hašije alel-hašije od Abdulahakima es-Siajlukotija." (Risaletul-Ezher, 105)

Ove knjige koje je spomenuo su **eš'arijske knjige**, a učio ih je još od osnovne škole. Poznato je da je stjecanje znanja u mladosti poput klesanja kamena. U prsima mladoga Kardavija je uklesana **eš'arijska ideologija** koja je utjecala na njega. Zato nema nade da će se ikada izbrisati, osim da Allah to poželi.

Pokazatelj greški i zastranjenja u koje je zapao Kardavi na početku svoga idejnog formiranja ogleda se u govoru kada je upitan o idejnim promjenama kroz koje je prošao. Kardavi kaže:

„Moj osnovni pravac se nije promijenio, jer mi je Allah dao blagodat da svoj pravac vežem za Islam koji sam poznavao, volio i ljubomorno ga čuvao, zalažući se na Njegovom putu i ulažući trud u službi Njegovih pitanja.

Međutim, s obzirom na proširivanje moje spoznaje i upoznavanje sa različitim ideološkim školama, mogu reći da me je zadesila izvjesna preobrazba. Na početku svoje mladosti uveliko sam bio zadivljen imamom Ebu Hamidom el-Gazzalijem. Njegove knjige su prvo što sam pročitao, posebno 'Ihaju ulumiddina', i 'Minhadžul-abidin'."

(Likaat vel-muhadarat, 15)

Šejh Kardavi se nije upoznao sa selefizmom prestavljenim u knjiigama šejhul-islama **Ibn Tejmijje** i njegovog učenika **Ibn-Kajjima**, osim na poslijetku, nakon što su El-Gazzalijeve knjige imale udjela u formiranju njegove misli. Tako je pomiješao selefizam i eš'arizam, Sunnet i tesavvuf, a ima i drugih mješavina koje se mogu naći u njegovim knjigama.

KARDAVI I SELEFIJE – EHLU SUNNET VEL DŽEMAT

Kardavi vodi veoma opaku kampanju protiv selefijskih daija i smatra da su oni temeljna prepreka na putu islamskog buđenja. Često ih naziva neozahirije, ili konzervativci.

Kardavi se njima sveti, prema mome mišljenju, isključivo zbog njihovog suprostavljanja njegovom **racionalističko - panislamističkom ihvanijskom metodu**, njihovo širenje i pridobijanje mnogih islamskih područja, posebno u posljednje vrijeme, ga je ozlojedilo, neka je hvala Allahu. Poslušajmo sada neke izreke Kardavija o tome.

Kardavi kaže: „Jedna od najvećih prepreka s kojom se suočava rad za Islam danas i koja daje veoma funkcionalno oružje sekularistima i prozapadnjačenim ljudima, i ometa ispravnu islamsku ideju i islamski angažman, jeste upravo skupina koja nema ni najmanjeg osjećaja za shvaćanje ciljeva Šerijata.

Ta skupina je zarobljenica terminologije, bukvalnosti i formalnosti. To su oni koje sam davno nazvao 'neozahirije', iako oni nemaju znanje zahirija, niti široke spoznaje. Od učenjaka Ibn Hazma uzeli su samo nekada njegov konzervatizam i dugi jezik.

Oni su pročitali nešto iz nasljedstva dva imama Ibn Tejmijje i Ibnul-Kajjima, ali nažalost nisu to shvatili na ispravan način. Nisu prodrli u dubine toga, nisu se pridržavali metoda dva šejha, niti njihovih nasljednika, nego slijede neke savremenjake uzimajući sva njihova mišljenja."

(Es-Sunnetu masdaren lil-me'arifeti vel-hadareti, 234)

Kardavi kaže: „Riječi selefizam je načinjena nepravda od onih koji ga podržavaju, a podjednako i od onih koji mu se protive.

Što se tiče pomogača selefizma, tj., onih koje ljude ubrajaju među njih i koji sami sebe ubrajaju među njih, oni su ga suzili u formalnosti i rasprave oko pitanja iz apologetike, ili pitanja iz islamskog prava ili tesavvufa.

Danju-noću oni zatežu svoje katapulte i ispaljuju svoju đulad na one koj im se suprostavljaju u bilo kojem od ovih pitanja, ili bilo koje od marginalnih pojedinsti.

Tako se nekim ljudima učinilo da je metoda ispravnih prethodnika, metod rasprave i sporenja, a ne metod gradnje i djelovanja, i da selefizam znači pridavanje pažnje marginalnim pojedinostima na uštrb cjelokupnih temeljnih pitanja, davanja prednosti u onome u čemu se razilazi na uštrb onoga u čemu postoji saglasnost, te davanje prednosti formi i obliku na uštrb jezgre i suštine." (Evlevijatu el-hareketil-islamijjeti, 97)

Kardavi je rekao, ciljajući na poziv Muhammeda ibn Abdul-Vehhaba,: „Postoji uporedna veza između stvarnog selefizma i stvarnoga preporoda. Stvarni selefizam je obnoviteljski, a stvarni preporod je samo selefijski. Suština selefizma je obnoviteljstvo. Ovo značenje je jasno iz velike obnoviteljske selefijske škole koju je osnovao šejhul-islam Ibn Tejmijje i njegovi učenici koja je imala dubokoga traga na akaid, fikh, misao, ponašanje i vladanje sve do današnjeg dana." (Sahvetul-islamijje ve humumul-vetanil..,46)

Kardavi kaže: „Možda neko bude oponirao vehabijskim pokretom govoreći da je to selefijski pokret koji crpi tradiciju tejmijjske škole. Međutim, ovaj pokret nije poznat po obnoviteljstvu i idžtihadu.

Zato ga je doktor Muhammed Ammare nazvao bukvalističkim tekstualnim selefizmom, tj., bukvalnost u shvatanju tekstova, a vjerovatno je to najviše uticalo na mnoge koj se pripisuju selefizmu u našem vremenu neprijateljujući protiv obnoviteljstva.

Vjerovatno je ovaj pokret stasao u primitivnom društvu dalekom od sjecišta civilizacije u kojem je nomadstvo imalo veći udio.

Njihov najveći interes je bio da odvrate ljude od širka ka tevhidu, da se njihovi ibadeti očiste od novotarija i njihove ideje od bajki." (Sahvetul-islamijje ve humumul-..,46)

Prvo: Uopšte se ne uzima u obzir mišljenje Muhammeda Ammare o selefijskom pozivu, jer je on savremeni nasljednik **mu'tezila** i on nije dostojan da se njegovo mišljenje analizira.

Drugo: Nazivanje poziva šejha **Muhammeda ibn Abdul-Vehhaba**, vehabizmom, ima već poznate primjedbe. **To je poziv povratka na ispravnu akidu ispravnih prethodnika, a to nije novi mezheb, kao što kažu novotari. I Kardaviju također želimo da bude jedan od njih.**

Treće: Šejhov **Muhammed ibn Abdul-Vehhabov** poziv nije napadao obnoviteljstvo uokvireno načelima Kur'ana i Sunneta, a to znaju i stručni i obični ljudi. Kardavi dobro zna da ovaj poziv nije oponirao novim i korisnim stvarima koje nisu u suprotnosti sa Šerijatom, nego im je najprije prilazio nego svi drugi, nakon što mu je Allah dao mnoge unutrašnje i vanjske blagodati, hvala Allahu.

Tako mi Allaha, doista će muslimana rastužiti kada vidi Kardavija koji kroz prste gleda na sva akaidska i moralna iskrivljenja u muslimanskim krajevima. A posebno u Egiptu!

Da bi se pojasnila nejasnost vizije kod Kardavija koji miješa obnovitelje koji su imali uticaja na Ummet, i one koji se pozivaju

na obnoviteljstvo koji su davno skrenuli sa metoda Ehli Sunneta, poslušaj njegove riječi:

Kardavi kaže: „Jedinstven lijek za slabost, rasparčanost i dekadenciju u kojoj se nalaze muslimani jeste povratak ispravnom Islamu, kao što su u to pozivali originalni obnovitelji, poput, Džemaluddina El-Afganija, El-Kevakibija, Muhammeda Abduhua, Rešida Ridaa, Muhamed Ikbala, Hasane El-Benne, Sadika Er-Rafie, Abbasa El-Akkada, i drugih mislilaca i pozivača u popravak stanja." (Min edžli sahveti rašide, 101)

Kardavi ubraja: **Džemaluddina El Afganija** šiju-rafidiju,; **Muhammeda Abduhua** - maturidiju,; **Ikbala** - sufiju,; **Hasana El Benna** - panislamistu, mefevvida,; **Er-Rafia** -književnika,; devijatnog **Abbasa El Akkada**, da su svi oni obnovitelji.

Da li je ovo miješanje predodžbi? Loše shvatanje metoda Ehli Sunneta, u svakom slučaju nadmašuje ovu Kardavijevu zbunjenost.

TOLERANCIJA PREMA SLJEDBENICIMA NOVOTARIJA

Kardavi smatra da nema potrebe govoriti o novotarskim sektama ili im replicirati i pojašnjavati njihove greške, te ih otkrivati muslimanima kako bi ih se čuvali.

Po njemu je obaveza sarađivati sa njima protiv zajedničkog neprijatelja islamskog Ummeta, te biti u zajedničkom saffu u odnosu na ateiste i orjentaliste i njima slične koji ne vjeruju u Islam i oko njega iznose sumnje. Što se tiče novotara od mudrosti je da se ne rastjeruju ili da se izaziva njighova srdžba govorom o njihovim uvjerenjima i novotarijama.

Kardavi kaže: „Zato sam se začudio onima koji govore o zejdijama ili ibadijama, ili drugim sektama kako govore o stvorenosti Kur'ana. Ne treba dizati prašinu oko ovoga problema kod bilo koje grupacije. Naš problem danas nije sa onima koji kaže da je Allahov govor stvoren nego sa onima koji govore „Kur'an nije od Allaha, nego je od Muhammeda.""

(Sahvetul-islamijje bejne el-džuhud vetetarruf, 89)

Ovo je golema greška Kardavija koja se suprostavlja postupcima ispravnih prethodnika, selefu salih, koji su čvrsto nastojali da očuvaju čisto islamsko vjerovanje i čisti Islam kako ne bi bili iskvareni novotarskim primjesama.

Oni su štitili tu čistoću i prefinjenost odvraćajući novotarima od vremena ashaba sve do danas. Primjeri za ovo u ovoj tematici su mnogobrojni i nema razloga da se ova knjiga još više njima opterećuje.

Ko želi da ih čita neka pogleda knjige selefijske akide, i izreke imama o upozorenju na izreke novotara koji su bili različitih kategorija, bez ikakvog straha, strepnje, ili tvrdnje da to razdire islamski Ummet i odvraća ga od njegovog neprijatelja.

SARADNJA U ONOME U ČEMU SE SLAŽEMO

Kardavi često ponavlja ovo pravilo, a ono glasi: „Sarađujemo u onome u čemu se slažemo, a dajemo izgovor jedni drugima u onome u čemu se razilazimo".

Onaj ko je postavio ovo spomenuto pravilo jeste učenjak Sejjid Rešid Rida, predvodnik savremene selefijske škole, urednik poznatog islamskog časopisa El-Menar, kao i pisac 'Tefsira, fetvi, i knjiga', koje su imale utjecaj na čitav islamski svijet. Ovo pravilo je čak nazvano, 'Zlatno pravilo el-Menara', a njime se želi saradnja sljedbenika Kible protiv neprijatelja Islama.

Zato su reformatori izrazili dobrodošlicu ovom pravilu i nastojali ga praktikovati, najviše ga je uzimao u obzir Hasan El-Benna, tako da su mnoge ihvanije pomislile da ga je on postavio.

Kardavi kaže: „Zato nema zapreke da sarađujemo sa nekim novotarima u stvarima u kojima se slažemo oko temelja Vjere i ovodunjalučke koristi, u borbi protiv onih koji su žešći od njih u novotarijama ili daleko više otišli u zabludu i zastranili, a sve to u saglasnosti sa pravilom 'uzimanja manje štete'." (Fetava muasire, 2/113)

Ovo pravilo se ne može apsolutno uzeti, jer nam ne pojašnjava granice razilaženja u kojima ćemo mi jedni drugima izgovore naći i nećemo se međusobno savjetovati.

Šejh Ibn Baz, kaže: „Da, potrebno je da sarađujemo u onome u čemu smo u saglasnosti u vidu pomoći Istine, poziva u nju, upozoravanja na ono što je Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio, a traženje međusobnog izgovora u onome u čemu se razilazimo nije apsolutna postavka nego ima i izvjesne pojedinosti. Ako se radi o pitanjima idžtihada čiji je dokaz skriven dužnost je da ne negiramo jedni drugima. **Ali ono što je u suprotnosti sa Kur'anom i Sunnetom dužnost je negirati sa dokazima,** i to mudrošću, lijepim govorom i raspravom na najbolji način, kao što Uzvišeni kaže: *„Jedni drugima pomažite u dobročinstvu i čestitosti,"* (El-Maide, 2), *„..traže da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvraćaju,"* (Tevbe, 71)."

RAZUMIJEVANJE PRIORITETA KOD KARDAVIJA

Kardavi kaže za sebe da se uveliko posvetio i usredotočio na ono što naziva razumijevanje prioriteta. To je dio njegovog zalaganja i interesovanja za ispravnost islamskog pokreta i ispravne upute islamskog buđenja. Kaže da je to njegov prvi i najveći interes. (Evlevijat el-hareketil-islamijjeti, 3)

Kardavi smatra da islamsko buđenje ne treba da se zaokupira sekundarnim u odnosu na primarna pitanja Vjere, niti djelomičnim marginalnim pitanjima u odnosu na ona važnija cjelokupna.
(Sahvetul-islamijje ve humumul-vetanil-arebi vel-islam, 185)

Kardavi kaže: „Jedan od znakova neupućenosti u znanje i manifesta slabosti vjerske prosvjećenosti jeste zaokupiranje određenim brojem djelomičnih i marginalnih pitanja u odnosu na velika pitanja koja se tiču bitisanja Ummeta, njegove ličnosti i konačnih ishoda.

Vidimo mnoge od njih kako podignu čitav dunjaluk samo radi brijanja brade ili njenog skraćivanja ili prepuštanja odjeće preko članaka, ili pomicanja prsta na tešehhudu, ili fotografisanja, i sl., zbog pitanja oko kojih postoji već duža rasprava i oko kojih ima mnogo onoga rekla-kazala." (sahvetul-islamijje bejne el-džuhud .., 71)

Njima je bilo bolje da svoje snage usmjere na ono što će muslimanima i njihovim pokoljenjima očuvati temelj njihovog vjerovanja, vezati ih za obavljanje farzova i udaljiti ih od činjenja

velikih grijeha. Ovaj problem razumijevanja prioriteta ili osude udubljivanja u marginalnosti je pitanje kojeg je Kardavi uvećao, a i oni koji su sa njim u saglasnosti, poput **Muhammeda El-Gazzalija, ihvanijskih 'mislilaca'**, pa je zbog toga omladina zapostavila mnoge Sunnete, pa čak i farzove. Najvažnija obaveza jeste ujedinjenje pod pozivima interesiranja na razumijevanje prioriteta.

Kardavi i njegovi istomišljenici smatraju da je najpreči zadatak Ummetu da se brine o naletu sekularista, širenja ateističkog marksizma, učvršenju cionizma, i spletkama krstaša i da zbog toga zapostavi mnoge ibadete i Sunnete koje je naredio Allah, Subhanehu ve Te'ala, ili Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.

Uistinu ne znamo šta Kardavi želi od nas da činimo u borbi protiv sekularizma i marksizma itd.. Da li će naša borba protiv njih biti uspješna samo sa pridržavanjem za našu Vjeru i veličanjem njenih znamenja.

Kakva je to šteta ako čovjek musliman prida pažnju Sunnetima i nafilama kojima Kardavi ne daje nikakvog spomena, a prednost daje interesiranju za stanje Ummeta i poznavanje spletki njegovih neprijatelja. Kakva je šteta u tome, zašto ne bismo objedinili oba dobra?

Ako musliman prida pažnju Sunnetima jela ili odjeće da li to znači da on ne posvećuje pažnju velikim pitanjima Ummeta?! Nasuprot, sve ih može objediniti, a to je veoma lahko onome kome Allah olakša.

Pretpostavimo da musliman prida pažnju Sunnetima i nafilama, a u isto vrijeme uopće na razmišlja o sekularizmu i marksizmu, da li ćemo mu to negirati i reći: 'ostavi taj Sunnet, nemoj ga činiti, niti mu pridaji pažnju i daj učešća u velikim pitanjima Ummeta'. Ili ćemo takvom čovjeku izraziti zahvalu na slijeđenju Sunneta Njegovog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i tražiti da ne zaboravi na stanje Ummeta, pa makar i djelomično.

Najveće pitanje prema kojem su Kardavi i njegovi istomišljenici nemarni jeste, da ljudi budu prosvijećeni u svojoj Vjeri i da u nju pozivamo, pojašnjavajući im selefijsku akidu koja će ih objediniti, a ne razjediniti, koja će ih upozoriti na širk kako bi bili spašeni od kazne svoga Gospodara.

Rezime: Ova problematika koju je Kardavi izložio je fiktivna i heperbolizirana. To je potvrđeno činjenicom da mnogi oni koji o njoj pričaju nemarni su prema Sunnetima i farzovima argumentirajući ovo iblisovskim pravilima. Tako su im prošli njihovi životi zapostavljajući i jedno i drugo.

KARDAVI I SREDNJI PUT

Kardavi sebe vidi kao sljedbenikom srednjeg puta u svim stvarima, te da je sebi zacrtao ovaj put još od svojih početaka bavljenja naukom.

Kardavi kaže: „Zahvaljujem se Allahu Uzvišenom, da me je još od početka mog misaonoga i pozivačkog života uputio da prihvatim srednji put koji se zasniva na umjerenoj sveobuhvatnoj teoriji i koji je udaljen od svake vrste pretjerivanja ili nemara."

(Fetava muasire, 2/97)

Kardavi kaže: „Od specifičnosti puta kojim idem jeste pridržavanje duha umjerenosti između pretjerivanja i nemara. Između onih koji se žele riješiti stega čvrstih postavki uz tvrdnju da idu ukorak sa prosperitetom i koji poštuju sve što je novo. Između onih koji žele da sve ostane kao što je bilo u vidu fetvi, izreka i fraza, smatrajući svetim sve ono što je staro."

(Fetva bejne indibati vet-tesejjib, 124)

Kardavi kaže: „Mi moramo preuzeti shvatanja umjerenih struja." (Melamih el-mudžtemi'il-muslim, 77)

Kardavi kaže: „Ova studija baca svjetlo na opći okvir islamskog savremenog buđenja koji je predstavljen u najjačoj i najrasprostranjenijoj struji, a to je ono što ja nazivam struja islamske umjerenosti." (Sahvetul-islamijje ve humumul-vetani-arebi ..., 5)

Doktor Kardavi nam je u prethodnim navodima dao do znanja da je jedan od zagovornika umjerenoga pravca, ili struje, ali nam nije pojasnio precizne znakove po kojima se može prepoznati ova struja, jer ga svi mogu činiti, a posebno oni koji su sebi uzeli popustljivost u svim akidetskim i fikhskim pitanjima. U jednom stihu se kaže: *"Svako tvrdi da ima kontakta sa Lejlom, ali im Lejla to ne priznaje."*

Iščitavanjem **Kardavijevih knjiga** mogu precizirati znamenja ovoga, **"umjerenoga pravca"**.

1. Ovaj pravac se odlikuje olakšicama u pogledu fikhskih pitanja, pa makar to bila i na uštrb šerijatskih tekstova. Kardavijev odabir fetvi tome i svjedoči.

2. Ova struja prihvata ideju općeg Islama koja se ne povodi ni za jednim od islamskih pravnih pravaca, makar se to odnosilo na ispravne prethodnike, selefus-salih, pravac Ehlus-sunneta veldžema'ata.

To je pravac koji obuhvata sve novotarske pravce koji su se odijelili od Ehli-Sunneta, i okuplja ga u jednoj mješavini pod nazivom panislamizam u borbi protiv Allahovih neprijatelja.

3. Ova struja u mnogome koristi racionalizam u šerijatskim tekstovima. Neke odbacuju, neke nasumice tumače, a sve pod zagovorništvom racionalizma.

4. Ova struja je opsjednuta zagovaranjem idžtihada i preporoda koji se prilikom čitanja njihovih izreka ne mogu svesti pod jasna pravila i sasvim očite znakove. Svako od njih zabaci svoju kofu u bunar idžtihada i reforme bez ikakvih uslova ili pravila. **Halal je ono što dozvole njihove pameti, a i haram je ono što zabrane njihove pameti. Sve ovo je pod parolama idžtihada.**

5. Pripadnici ove struje razlikuju se u veličini svoga racionalizma. Neki od njih predstavljaju savremenu liniju sekte **mu'tezila** kao što je doktor Muhammed Ammare. Neki od njih prihvataju školu **Muhammeda Abduhua**, a neki poput Kardavija, predstavljaju prijelaz između selefizma i racionalizma. On jedanput naginje jednima, a drugi put drugima.

Ali ipak u saglasnosti je sa racionalističkim pravcem u mnogim njihovim ambicijama i ciljevima koje smo do sad spoznali. On sa njima učestvuje na njihovim konferencijama i u njihovim časopisima.

Ovu mješavinu modernista racionalista u našem vremenu najbolje predstavlja Svjetski institut islamske misli koji je osnovan 1401. h.g. u SAD-u. Na njegovom čelu je dr. Taha Džabir el-Ulvani.

Ovaj pravac također predstavlja Islamski univerzitet u Maleziji koji izdaje časopis Et-Tedždid. To je produženi rep do Malezije prethodno spomenutog Instituta. Od njihovih časopisa je i časopis Medželletul-muslimil-muasir (Časopis savremeni musliman), koji najbolje predstavlja glas ovoga racionalizma. Od njih je i novina El-Mustekille (Nezavisne novine), koje izlaze u Londonu. i pored toga što u mnogome naginju pravcu Hasana Et-Turabija.

Rezime: Ova struja predstavlja mješavinu racionalista iz pokreta **ihvanija**, kao što je **El-Ulvani** i drugi, kao i racionalista koji ne pripadaju pokretu ihvanija i okorjelih **mu'tezila** poput Muhammeda Ammare. Pravljenje razlike između njih iziskuje preciznu studiju o stasavanju svakog od njih, njihovim starim i savremenim spisima.

Ono što je najvažnije što musliman mora znati, jeste, da je ova Kardavijeva struja, "umjerenog pravca", racionalistička, i da se suprotstavlja šerijatskim tekstovima ukoliko se oni ne podudaraju sa njihovim razumom.

Ova struja je protiv selefizma jer je racionalizam prvi neprijatelj selefijske metodologije. Racionalizam uveliko vodi okrutni rat protiv selefizma koji se nekada utiša, a nekada javno ispolji.

Tvrdnja doktora Kardavija da on prihvata srednji put ili umjerenost je duga i naširoka tvrdnja, jer je može isto tako tvrditi i bilo koji drugi čovjek.

Ono što ja znam i što zna svaki musliman jeste da je Islam vjera umjerenosti između svih ostalih vjera i da su sljedbenici Sunneta i Džemata pripadnici srednjeg puta između zalutalih sekti novotara.

Ibn Tejmijje kaže: „Islam ima središnju poziciju među vjerama čiji su krajevi recipročno raspoređeni. Sljedbenici Sunneta u Islamu su poput Islama među ostalim vjerama."

(Es-Safedijje, 2/310)

Također kaže šejhul-islam Ibn Tejmijje: „Sljedbenici Sunneta i Džemata u Islamu su poput sljedbenika Islama među ostalim vjerama."

(El-Dževabus-sahih limen beddele dinel-Mesih, 3/7)

Tvrdnja umjerenosti i srednjeg puta koju Kardavi često opetuje biva pridržavanjem pravca Ehli-Sunneta vel-Džemata, i ne može biti nikako drugačija bez obzira koliko čovjek napravio ustupaka i bio popustljiv.

KARDAVI I PREDAJE IZ SUNNETA

Kardavi kaže: „U nekim hadisima nailazimo na neku vrstu problematike. To se posebno odnosi na savremene i prosvjećene ljude, ako se ti hadisi protumače prema svojim stvarnim značenjima, kao što to termini iziskuju, prema temeljnom semantičkom značenju. Međutim, ako se protumače u prenesenom, metaforičnom značenju, problematika nestaje i tačno se otkriva željeno značenje.

Uvjeren sam da se ovom vrstom tumačenja (metaforičnom) **hadis tumači u prenesenom značenju. Tako Vjera neće biti pritješnjena i bit će primljen bez preopterećivanja ili pretjerivanja i to onda kada postoji ono što iziskuje tumačenje i izlazak iz suštine ka metafori pod uslovom da se pojavi zapreka da ga čisti razum ili ispravni Šerijat primi, ili kad nije u suglasnosti sa kategoričnim činjenicama nauke da ga stvarnost ne potvrđuje i to sve sprječava da se pod njim misli na pravo značenje... Pravo muslimana je da bude neopredjeljen prema bilo kojem hadisu za koji smatra da se suprostavlja jasnim kur'anskim ajetima kada ne može pronaći odgovarajuće tumačenje."**

Potom je spomenuo primjere za hadise za koje on misli da su suprotni Kur'anu. Od njih je hadis u kojem se kaže da ona koja ukopava i ono dijete koje je ukopano da su u Vatri, a to je u suprotnosti sa govorom Uzvišenog, (Et-Takvir, 8-9).

Također, tu je i hadis u kojem Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Moj i tvoj otac su u Vatri."

Kardavi kaže: „Kakav je to grijeh Abdullaha ibn Abdul-Muttaliba da bi bio u Vatri. On je živio između dva poslanika Isa i Muhammeda. Ispravno je mišljenje da će takvi biti spašeni."

(Kejfe neteamelu meassunneti, 997)

Kardavi kaže: „Ja dajem prednost da se bude neopredjeljeno prema ispravnim hadisima bez njihovog odbacivanja u potpunosti."

Na drugom mjestu kaže: „Istraživanje tekstova hadisa je prihvatljivo, pa čak i poželjno. Hadis kojeg ne prihvata razum nesumnjivo se odbacuje."

Kardavi kaže o sahih hadisima koje su El-Hakim i El-Albani, ovjerodostojili: „Možemo odbaciti vjerodostojnost ovih hadisa jer se suprotstavljaju Kur'anu, ili drugim potvrđenim hadisima, a i našoj stvarnosti. Posebno je poznato da El-Hakim nije bio strog u ocjeni vjerodstojnog hadisa, a da El-Albani, Allah mu se smilovao, hadis smatra vjerodostojnim ako ima mnoštvo puteva, bez obzira na njegov tekst, pa makar se suprostavljao razumu, jasnim predajama i makar bio u suprotnosti sa temeljnim postavkama."

(Es-Sunnetu masdaren lil-me'arifeti el-hadareti, 71)

Iz prethodno rečenog očituje se da doktor Kardavi koji "respektuje Sunnet", odbacuje svaki hadis koji se 'suprostavlja' Kur'anu, i odbacuje svaki hadis koji se suprostavlja razumu.

Ibnul-Kajjim je protumačio hadis o ukopanoj djevojčici da ona nije doživjela punoljetstvo pojašnjavajući da je pravac Ehli-Sunneta u pogledu djece mušrika takav da će biti iskušani na Sudnjem danu kao što se prenosi u vjerodostojnim hadisima.

(Ibn Kajjim, Ahkamu ehliz-zimme, 2/250)

Što se tiče hadisa: 'Moj i tvoj otac su u Vatri.', prihvaćen je od učenjaka varolizatora i nisu mu se suprostavljali svojim razumima ili tvrdnjama da se suprostavlja Kur'ani Kerimu.

Potvrdili su hadis Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada se kod njih očitovala njegova vjerodostojnost, kada ga je čitav Ummet prihvatio. Objedinili su ga sa svim onim problematičnostima koje su navedene.

Imam En-Nevevi, komentarišući ovaj hadis, kaže: „U ovom hadisu se govori da onaj koji umre u nevjerstvu ući će u Vatru, i neće mu koristiti bliskost onima koji su privrženi Allahu. Također u njemu se kaže da onaj koji umre u periodu između dolaska dva poslanika, kao što su bili Arapi koji su obožavali kipove, također je

u Vatri. Ovo nisu oni koji neće biti kažnjeni prije dolaska poziva. Njima je došao poziv Ibrahima i ostalih vjerovjesnika, neka je na njih salavat i selam." (Šerhu Muslim lin-Nevevi, 3/79)

Imam Šafija, kaže: „Ni u kom slučaju Sunnet Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, se ne suprostavlja Allahovoj Knjizi."
(Et-Turukul-hukmijje, 101)

Što se tiče dva hadisa o žalbi Vatre svome Gospodaru i o rodbinskim vezama, uistinu ne znam šta je doktoru Kardaviju sumnjivo u ova dva vjerodostojna hadisa.

Ako sumnja u govor Vatre i rodbinstva, a to navodno, razum ne može potvrditi, onda mu kažemo: Onaj ko će im dati da govori je Taj koji će dati svemu da govori i ovu činjenicu Allah potvrđuje u Svojoj Časnoj Knjizi i niko se ne usuđuje negirati kao što je to učinio doktor Kardavi u pogledu hadisa Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja:
„Na Dan kada upitamo Džehennem: 'Jesi li se napunio?' – on će odgovoriti: 'Ima li još?'" (Kaf, 30)

Ibn Kesir kaže: „Uzvišeni obavještava da će reći Džehennemu: „Jesi li se napunio?" Uzvišeni mu je obećao da će ga napuniti džinnima i ljudima zajedno..." (Tefsir Ibn Kesir, 4/242)

Uzvišeni je obavijestio također da i druge stvari govore, ali mi ne razumijemo njihov govor, pa kaže, u prijevodu značenja ajeta: *„.. i ne postoji ništa što Ga ne veliča, hvaleći Ga, ali vi ne razumijete veličanje njihovo."* (El-Isra, 44) Obavijestio je da su brda slavila Allaha sa Davudom, alejhi sellam, (Sad, 17-18).

Uzvišeni obavještava da će dati mogućnost govora ljudskim udovima kako bi protiv njega svjedočili o onome što je radio na dunjaluku, pa će se tjelesni udovi reći: *„Zašto svedočite protiv nas – upitaće oni kože svoje. Allah koji je dao sposobnost govora svakom biću, obdario je darom govora i nas – odgovoriće."* (Fussilet, 21)

Zato je doktoru Kardaviju bilo preče da se ne opire hadisima Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ni u čemu. Kojim će razumom on dokučiti ove stvari, a to se može učiniti samo pokoravanjem i povođenjem za Zakonodavcem.
(Et-Tezkireh fi ahvalil-mevti ve umuri, 1/332)

U oba Sahiha se vjerodostojno prenosi hadis koji kaže: "Smrt će na Sudnjem danu doći u obliku crnobijelog ovna." **Kardavi to komentira pa kaže: "Pouzdano se zna, i u tome se slažu razum i predanja, da smrt nije ovan, ni bik, niti koja druga životinja."**

(Kejfe neteamelu meassunneti, 162)

Doktor je protumačio hadis o trčanju, a preče je da ga ostavi u njegovoj vanjštini, s uvjerenjem da je Allah čist da ičemu sliči od Svojih stvorenja i da je dužan slijediti pravila ispravnih prethodnika u hadisima poput ovoga.

Kardavi kaže: „Poput ovoga su riječi Uzvišenog u poznatom hadisi-kudsijji „Ako mi se rob približi za jedan pedalj, približim mu se za podlakticu. Ako Mi se približi za podlakticu Ja mu se približim za rukohvat. Ako Mi dođe hodeći, Ja mu dođem trčeći." Mu'tezile su osudile učenjake hadisa zbog prenošenja ovog teksta i njegovog pripisivanja Allahu, Azze ve Dželle. Ovaj hadis inicira Njegovo poistovjećivanje sa stvorenjima u materijalnoj prisnosti, hodanju i trčanju, a to nije dostojno Savršenstvu Božanstvenosti. Ovima je replicirao imam Ibn Kutejbe u svojoj knjizi, 'Te'vilu muhtelefil-hadisi', riječima: „Ovim poistovjećivanjem i uspoređivanjem želio je reći: Ko Mi žurno dođe sa pokornošću, Ja mu dođem sa nagradom brže nego što on Meni dođe. To je u prenesenom značenju spomenuo kao hodanje i trčanje."

(Kejfe nete'amelu meas-sunnetin-nebevejjeti, 157)

Šejh **Muhammed Salih Ibn Usejmin** kaže: „Osobina trčanja je potvrđena kao što se prenosi u vjerodostojnom hadisu kod El-Buharija i Muslima, od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, koji kaže da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Allah Uzvišeni kaže: Ja sam pri pomisli Moga roba o Meni." Potom je spomenuo hadis, sve do, „Ako Mi dođe hodeći, Ja mu dođem trčeći." Ovo trčanje je Njegova potvrđena osobina u koju je dužnost vjerovati bez pripisvanje kakvoće ili poistovjećivanja, jer je On putem nje dao obavijest o Sebi, a On najbolje zna o Sebi. Dužnost nam ju je primiti bez pripisivanja kakvoće, jer je pripsivanje kakvoće govor na Allaha bez znanja, a to je zabranjeno. Isto tako, nema poistovjećivanja jer Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta: „*Ništa nije kao On.*" (Šura, 11)"

(El-Dževabul-muhtar lihidajetilmuhtar, šejh Ibn Usejmin, 24)

VIĐENJE ALLAHA KOD KARDAVIJA

Doktor vjeruje u viđenje Allaha na Ahiretu, ali je uvjerene da ovo viđenje neće biti obostrano paralelno i ne može se pojmiti pravac tog viđenja. **Kardavi kaže: „Viđenje Allaha na Budućem svijetu je moguće, jer u razumu nema dokaza koji nam ukazuje da nema viđenja, osim što je to na način uobičajen kod nas, jer viđenje Allaha može biti ispravno na ispravne načine u kojima nema spajanja zraka, obostranog gledanja ili poimanja pravca, niti providnog tijela ili šta drugo."** (El-Merdiijje el-'ulja fil-islami, 348)

Ovo što je rekao Kardavi, to je mišljenje **eš'arija** (pogledaj El-Iršad lil-Džuvejni,180, El-Iktisad lil-Gazali,42).

Ovo je suprotno pravcu sljedbenika Sunneta koji vjeruju da će vjernici vidjeti svoga Gospodara na Sudnjem danu i da su vjerovjesnički hadisi potvrdili da će to viđenje imati svoj pravac.

Šejhul-islam **Ibn Tejmijje** je replicirao **eš'arijama** i pojasnio kontradiktornost njihovog mišljenja. On kaže: „Viđenje iziskuje da će Allah imati pravac gledanja u odnosu na onoga koji Ga gleda i to je potvrđeno kategorički ispravnim tekstovima šerijata. U oba **Sahiha**, i u drugim zbirkama prenosi se poznati hadis: „Od Ebu Hurejre, da su ljudi rekli: „Allahov Poslaniče, hoćemo li vidjeti našeg Gospodara na Sudnjem danu?", pa je odgovorio: „Da li ima prepreke da vidite sunce ispred kojeg ne stoji oblak?" Rekli su: „Ne, Allahov Poslaniče." Odgovorio je: „Vi ćete Ga tako vidjeti." Potom je spomenuo čitav hadis."

PODJELA SUNNETA NA ZAKONODAVNI I NEZAKONODAVNI

Doktor Kardavi spominje da Poslanikovi, sallallahu alejhi ve sellem, postupci u pogledu njegovih presuda i vođstva (imameta) nisu obavezajući zakonodavni Sunnet. On i njegovi istomišljenici su ovo potvrdili govorom imama El-Karafija, u njegovoj knjizi, El-Ahkam fi temjizil-fetava. Ali, oni taj govor nisu shvatili na ispravan način. Ko bude nastojao da shvati El-Karafijev govor shvatit će da on ne želi reći ono što kažu racionalisti, a oni govore da takvi postupci (sudstva i imameta) izlaze iz okvira zakonodavnog sunneta.

Kardavi je podijelio Sunnet na ova dva dijela, a to je jedna od izmišljenih novotarija koju nisu poznavali prethodnici našeg Ummeta.

Istina je samo ono da sve što proistekne od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, bio to govor ili djelo, a nije prethodno derogirano, to je opći zakon za Ummet, a propisi o tome se razlikuju shodno kontekstima. Uzvišeni kaže: *„To je samo Objava koja mu se obznanjuje."* (En-Nedžm, 4)

Ništa se iz ovog jasnog temelja i potvrđene postavke ne može izdvojiti osim sa jasnim tekstom, kao npr., da određeni propis bude specifičan samo za Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, njegova lična intuicija koja je proistekla od njega, ali mu nije potvrđena Objavom.

KARDAVIJEVO MIŠLJENJE O ALLAHOVIM SVOJSTVIMA

Kardavi vjeruje u Allahova svojstva koja se navode u Kur'anu i Sunnetu. **Kaže: „Ja sam uz šejhul-islama Ibn Tejmijju u onome što je vezano za Allahova Uzvišena svojstva, kao i u svemu što je vezano za nevidljivi svijet i stanje Ahireta. Najprije je da ne zalazimo u tumačenja bez dokaza, da to povjerimo učenjacima i da se ne teretimo onim što ne znamo. Mi kažemo ono što su i rekli oni koji imaju znanje, (Ali Imran, 7)"** (Kejfe nete'amelu meas-sunneti., 171)

Kardavi smatra: „Da trebamo prihvatiti pravac ispravnih prethodnika u Allahovim svojstvima kojima se On opisao bez postavljanja kakvoće ili poistovjećivanja, iskrivljavanja ili opovrgavanja. To je pravac kojeg su uzele vođe apologetike iz reda eš'arija i drugih, poput Ebu El-Hasena el-Eš'arija u El-Ibani, El-Gazalija u I'adžamul-avami min ilmil-kelami, i El-Fahrur-Razi u Aksamul El-Lezzati." (Sekafetud-daije, 94)

Kardavi tvrdi da je na vjerovanju ispravnih prethodnika, selefa, u pogledu Allahovih osobina i da u tome slijedi Ibn Tejmijju. Međutim, uveliko bivamo iznenađeni kada otkrijemo mješavinu u kojoj živi Kardavi u pogledu ovog pitanja. Njegovo uvjerenje je, da je pravac ispravnih prethodnika, selefa, u pogledu Allahovih, Azze ve Dželle, svojstava **et-tefvid** (povjeravanje njihovog značenja Allahu).

Ovo je golema greška u koju je zapao El-Kardavi. Uprkos iščitavanja knjiga ispravnih prethodnika, selefu salih, u kojima je njihov pravac jasno predstavljen, a posebno u knjigama šejhul-islama Ibn Tejmijje, za koje Kardavi tvrdi da se u mnogome od njih okoristio.

Mislim da je Kardavi ovdje podskliznuo iz dva razloga: učio je **eš'arijski** pravac i stasao na njihovim knjigama na El-Azharu. Eš'arije ili veliki dio njih, kao što je poznato, smatraju da sljedbenici Sunneta i Džemata imaju dva mišljenja o pitanju Allahovih svojstava.

Prvo: Mišljenje **starijih eša'rija**, a ono je **et-tefvid** (povjeravanje značenja Allahovih svojstava Allahu);

Drugo: Mišljenje **mlađih eš'arija**, a to je tumačenje Allahovih svjostava prema onim značenjima za koja tvrde da su prikladna Allahu, Azze ve Dželle.

Eš'arije smatraju da je pravac njihovih prethodnika najispravniji, a pravac njihovih nasljednika učeniji i sigurniji.

U ovom načinu podjele mnogi učenjaci na koje se pokazuje prstom i prstima su se podskliznuli jer nisu bili dobro upućeni u ispravno vjerovanje ispravnih prethodnika, selefu salih, i zbog snažnog potpadanja pod uticaj **eš'arizma** koji je Ummet odvraćao od ispravne akide tokom ovih dugih stoljeća.

Druga stvar koja je doktora odvela u opasnu grešku je, njegovo slijeđenje njegovog imama **Hasana El-Benna**, koji se držao ove neispravne podjele. 'Imam' smatra, da su pravci u pogledu svojstava, ili njihovo tumačenje ili predavanje njihovim značenjima. Poznato je da su oba ova pravca neispravna i da selefu salih, nisu zastupali nijedan od njih.

Ispravni prethodnici, selefu salih, su bili sljedećeg pravca, a on je vjerovanje u ono što je potvrđeno Kur'anom i Sunnetom od Allahovih uzvišenih imena i svojstava, terminom i značenjem i vjerovanje da su ova imena i svojstva stvarna, a ne u prenesenom značenju, te da imaju istinska značenja koja su dostojna Allahove Uzvišenosti i Veličine. Govorili su da je potrebno predati Allahu kakvoću, ali ne i značenje, a u tome je velika razlika!

Dokazi za ovo su mnogobrojni da bi se mogli sročiti. Značenja ovih imena su jasna i poznata iz Kur'ana. U njima nema zabune, problematičnosti, nejasnoće.

Ashabi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, preuzeli su od njega Kur'an i prenijeli hadise i nisu pravili nikakvu problematičnost oko ovih ajeta i hadisa, jer su oni sasvim jasni i očiti.

Isto su postupali i njihovi nasljednici iz pohvaljenih stoljeća, kao što se prenosi od **imama Malika** da je upitan o govoru Uzvišenog: *„Milostivi se nad Aršom uzvisio."* (Ta-ha, 5), pa je rekao: **„Uzvisivanje je poznato, kakvoća je nepoznata, vjerovanje u to je obaveza, a postavljanje pitanja o tome je novotarija."**

Suštinu i kakvoću svojstva poznaje samo Allah, Subhanehu ve Te'ala, jer govor o svojstvu ogranak je govora o onome koji ima svojstvo, pa kao što niko ne zna kakav je On osim Njega, isto je i sa Njegovim svojstvima. To je značenje riječi imama Malika: „Kakvoća je nepoznata". (Šerh šejha Muhammeda Ibrahima, Lum'atul-i'atikad, 31)

Oni koji predaju ova značenja ili oni koji druge u neznanje odvode, kao što ih šejhul-islam Ibn Tejmijje naziva, oni vjeruju u ove termine bez spoznaje njihovih značenja.

KARDAVI I ALLAHOVA OSOBINA UZVIŠENOSTI

Kardavi je uveliko zbunjen u pogledu ove Allahove osobine, a to je jasno iz navoda koji se prenosi od njega. Tako je zasnovao tumačenje ovog svojstva na veoma nejasan način zbog kojeg je napustio jasne i otvorene šerijatske tekstove koji potvrđuju ovu osobinu.

Kardavi kaže: „Sa ove dvije činjenice da je Allah iznad Svojih robova silom uzvišenošću i vlašću, da im je blizu, čak da je sa njima znanjem, obuhvatanjem, pažnjom i uslišavanjem na traženo,.." (Ibadetu fi-islam,154)

Iz ovog navoda očituje se da Kardavi ne potvrđuje osobinu Allahove uzvišenosti onako kako su je potvrdile vođe ispravnih prethodnika, selefu salih.

Oni su uvjereni da je uzvišenost od Allahovih potvrđenih osobina Kur'anom, Sunnetom i konsenzusom ispravnih prethodnika, selefu salih. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, bi u svom namazu, na sedždi govorio: „Subhane rabijel-e'ala - Neka je slavljen moj Uzvišeni Gospodar." (Muslim, 722)

Ispravni prethodnici, selefu salih, su se složili na potvrdu uzvišenosti Allaha, pa je to potrebno potvrditi, bez ikakvog iskrivljavanja, opovrgavanja, davanja kakvoće i poistovjećivanja.

To je stvarna uzvišenost dostojna Allaha, Azze ve Dželle. Ona podrazumijeva uzvišenost Njegovih osobina i uzvišenost Njegovog bića. *„Onaj koji je na nebesima,.."* (El-Mulk, 16)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao ropkinji: „Gdje je Allah?", pa je rekla: „Na nebu." Rekao je: „Otpusti je iz ropstva jer je ona vjernica." (Muslim, 537)

Kardavi je uzeo pravac suprotan ispravnim prethodnicima, selefu salih, u pogledu Allahovih osobina uzvišenosti tumačeći ih da je On iznad Svojih robova silinom, uzvišenošću i vlašću, **a nije otvoreno rekao da je On iznad Svojih robova Svojim uzvišenim bićem.**

Ovo mišljenje je iznio zato što je pao pod uticaj svoga **eš'arijskog** pravca kojeg je učio još od djetinjstva i još se nije očistio njegovih primjesa koje se pokažu s vremena na vrijeme.

KARDAVI SMATRA DA NIJE POTREBNO PRIČATI O ALLAHOVIM SVOJSTVIMA

Kardavi kaže: „Zato se uveliko čudim stavu nekih islamskih pozivača koji neprestano spominju ljudima hadis o mušici i njenom potapanju u hranu, ili hadis u kome je Musa ošamario meleka smrti, ili hadis, „Moj i tvoj otac su u Vatri.", kao odgovor onome ko ga je upitao: „Gdje je moj otac?" Ili hadise oko kojih se prethodnici i nasljednici razilaze, koji govore o Allahovim svojstvima.

Nekad je potrebno da muftija ne odgovara na pitanje zbog njegove "nevažnosti", kao da bude upitan o ajetima o Allahovim

osobinama, (Ta-ha, 5), **ili hadis o osobini: „Naš Gospodar se spušta svake noći.", želeći tako potpaliti rat između selefijskih pozivača i sljedbenika eš'arija i maturidija.**

Iako vjerujem u pravac selefa (pod tim je mislio na tefvid, a ne pravac selefa kao što je maloprije rečeno) **i smatram da je ispravnije, znanstvenije, potvrđenije, ne želim da rasparčam unutrašnji islamski front oko pojedinačnih razilaženja."**

(Fetva bejnel-indibati vetesejjub, 139)

Ovu Kardavijevu ljigavost smo vidjeli već nekoliko puta.

On nas pod fikcijama panislamizma **poziva na nebrigu širenja ispravne selefijske akide** o Allahovim svojstvima i njeno nepojašnjavanje muslimanima, kako bi sa nje odstupili prema drugim novotarskim pravcima u vjerovanju, poput eš'arizma, mu'tezilizma, itd..

On želi od muslimana daije da zadrži u sebi akidu, i da je ne širi i ne objašnjava ljudima iz bojazni od srdžbe novotara i njihovog bježanja od islamskog pokreta.

Ihvanijski filozofi su uvjereni u selefijsku akidu, u svojim prsima, i ne pokušavaju pozivati u nju ili ljude njoj podučavati, za razliku od pravih islamskih pozivača koji su na svoja pleća uzeli širenje akide ispravnih prethodnika, selefu salih, i nisu se osvrtali na upozorenja poraženih pozivača fikcijskog panislamizma.

Zbog nejasne Kardavijeve vizije u pogledu akide naći ćemo da često miješa knjige Ehli-Sunneta i novotara, a posebice eš'arija.

Kada govori o ispravnom islamskom vjerovanju uvidjet ćemo da kaže: „U znanju o vjerovanju nalazimo komentar El-Fikhul-ekbera od imama Ebu Hanife, komentar Tahavijeve akide, komentar Vasitijske akide. Komentar Es-Senusijje, En-Nesefijje, El-Dževhere i druge."

(Nahve vahdeti fikrijje li amiline islam, 26)

Komentar Tahavijine akide i Vasitijske akide su Ehli Sunnetski komenatri, a komentari Es-Senusijje, En-Nesefijje i El-Dževhere su komentari i opće prihvaćeni tekstovi kod **eš'arija**.

Zato, dragi čitaoče, nemoj se čuditi ovoj pobrkanosti kod Kardavija zato što eš'arije smatra Ehli Sunnetom, i što još sa sobom nosi uvjerenje da ispravni pravac predstavljaju dvije skupine, eš'arijski prethodnici i eš'arijski nasljednici, i oba pravca su na istom?!

U njega nema podjele na Sunnet i novotariju, nego podjela glasi: sunnet i sunnet. Razlika između njih je da su prvi odabrali spas, a drugi mudrost.

KARDAVI I NEVJERNICI

Stav Kardavija prema nevjernicima iz reda sljedbenika Knjige je gotovo jedinstven stavovima sljedbenika **prosvjetljene ideologije** još od **Muhammeda Abduhua** sve do danas, uz različitost među njima u pogledu stepena '**tolerancije**' i '**popustljivosti**' naspram ovih nevjernika.

Onaj koji dobro pogleda u mišljenja Kardavija naspram sljedbenika Knjige, očitovat će mu se da to predstavlja jedan primjerak mnogih veoma sličnih, koji do danas žive u bolu duševnog poraza uzrokovanog materijalnim porastom ovih nevjerničkih društava.

Ovaj poraz, pa makar bio skriven, naveo ga je da popušta na račun šerijatskih tekstova pred ovim sljedbenicima Knjige da bi na takav način sljedebnike Islama pokazao u odori civilizacije, blagosti, tolerancije i sl.

KARDAVI SMATRA DA SU NEVJERNICI NAŠA BRAĆA

Kardavi smatra da su židovi i kršćani braća nama muslimanima. Zato nema smetnje da se za jednog od njih kaže: 'taj i taj brat', 'naš brat', 'naša braća kršćani', i sl.. Evo sada njegovih izjava o tome sa dokazima koje je on uzeo, a zatim slijedi njihovo opovrgavanje.

Kardavi kaže: „Pristrasnost koju nekada vidimo kod nekih muslimana može biti kontraefekat za drugu pristrasnost njihove braće i sunarodnjaka nemuslimana."

(Fetava muasire, 2/668)

Kardavi kaže: „Ako braća kršćani osjećaju nelagodu zbog ovog termina, pa neka se on promijeni ili izbriše."

(Fetava muasire, 2/670)

Kardavi kaže: „Ono što ne mogu zaboraviti na ovoj konferenciji da je jedan od naše braće Kopta govorio na ovoj konferenciji."

(Nehve vahdetin fikrijjetin lil-amiline lil-islam, 81)

Pod naslovom 'princip ljudskog bratstva', Kardavi pojašnjava svoj dokaz odabira ovog čudnog govora, pa kaže: „Što se tiče principa općeg ljudskog principa Islam ga je potvrdio s obzirom da su svi ljudi sinovi jednog čovjeka i jedne žene. Ovo zajedničko bratstvo ih okuplja kao i njihovo srodstvo."

(El-Hasaisu el-ammeh lil-islam, 90-92)

Kardavi je nanio sam sebi nepravdu kada je izjednačio muslimane i nevjernike, i sve ih stavio pod princip bratstva sa svim onim što inicira ova riječ u vidu ljubavi, milosti, prijateljstva, blagosti, pomoći, i sl..

Doktor Kardavi je preuzimanjem ovog usamljenog mišljenja dokinuo jedan od temelja Islama koji kaže da je bratstvo samo za muslimane.

Uzvišeni kaže: *„Vjernici su samo braća."* (El-Hudžurat, 10) Uzvišeni je ograničio bratstvo na vjernike, bez nevjernika.

Ibn Kesir u komentaru ovog ajeta kaže: „Tj., svi su braća u Vjeri, kao što Poslanik, alejhi sellam, kaže: „Musliman je brat muslimanu, neće mu učiniti nepravdu, niti ga predati..."

Imam El-Kurtubi komenatrišući ovaj ajet, kaže: „Tj., oni su braća u Vjeri, a ne po srodstvu. Zato je rečeno da je bratstvo u Vjeri čvršće od bratstva u srodstvu. Bratstvo u srodstvu se prekida sa razlikom vjere, a bratstvo u Vjeri se ne prekida sa razlikom u srodstvu." (Tefsirul-Kurtubi, 16/322, 323)

Nevjerniku se ne kaže, 'brat', jer Uzvišeni kaže: *„Ali ako se oni budu pokajali i molitvu obavljali i zekat davali, braća su vam po vjeri."* (Et-Tevbe, 11)

Ovo znači da onaj koji ne klanja namaz i ne daje zekat nije naš brat po Vjeri. To je sasvim jasno.

Ako pogledamo hadise Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, vidjet ćemo da ni u jednom slučaju termin 'brat', nije upotrijebljen za nemuslimane, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, najbolje prenosio naredbu i zabranu Kur'ana u stvarnost.

On je u mnogim hadisima termin 'brat', upotrijebio samo za vjernike. Npr., rekao je: „Ti si moj brat u Allahovoj Vjeri i Njegovoj Knjizi...", „Uzeo bi Ebu Bekra, ali je on moj brat i prijatelj."

Učenjaci Islama i islamski pravnici nisu se razišli oko činjenice da se Poslanikovi hadisi koji pojašnjavaju fikhske propise sa terminima bratstva isključivo odnose na muslimane, bez osvrta na druge nevjernike.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Neka niko ne zaručuje na zaruke svoga brata." (Suneni)

„Neka čovjek ne trguje na trgovinu svoga brata." (Et-Tirmizi)

I kaže: „Nije muslimanu dozvoljeno da izbjegava svo-ga brata više od tri dana." (El-Buhari, Muslim)

SUPROTSTAVLJANJE NAZIVU 'DŽIZJA'

U Kardavijevu popustljivost prema nevjernicima, iz reda sljedbenika Knjige, spada i odabir promjene naziva džizja, ukoliko židovi i kršćani prema njoj osjećaju nelagodnost i ako nisu zadovoljni.

Kardavi kaže: „Pošto neki ljudi ne prihvataju ovaj naziv neka ga nazovu kako žele. Kršćani iz Beni Tagleba, Arapi, tražili su od Omera da plaćaju poput muslimana dupli zekat i da ne plaćaju džizju. To je Omer od njih prihvatio i sa njima oko toga napravio sporazum. Rekao je: „Ovi ljudi su ahmaci (glupaci), zadovoljni su značenjem, a odbijaju naziv." (Evlevijat el-hareketil-islamijjeh, 162)

Ovaj govor i odabir su neispravni, jer nas to vodi u mjenjanje šerijatskih termina iz želje da se udovolji ljudima.

Omerov postupak je njegov poseban idžtihad. Oni su bili uvjereni da jednaki sa ostalim Arapima, pa je prema njima bio blag i postupao prema njima shodno njihovom shvatanju. Nedugo zatim, poslije ovoga postupka su svi prihvatili Islam. Ovo kršćansko pleme poslije više nikada nije spominjano, osim malog broja njegovih pripadnika koje Allah nije želio uputiti. Zato nije ispravno reći da je ovaj postupak dozvoljen sa svim židovima i kršćanima analogno Omerovom sporazumu sa Benu Taglebom.

Ibn Kudame kaže: „Propis džizje je potvrđen Kur'an-om i Sunnetom za svakoga sljedbenika Knjige, bio on Arap ili nearap, osim nekih specifičnosti za Beni Tagleb pošto je Omer sa njima napravio sporazum. Što se tiče ostalih, propis ostaje važeći prema općenitim propisima Knjige i dokazima iz Sunneta. Ni između koga od imama i nekih drugih plemena mimo Benu Tagleba nije bilo sporazuma, kao što je to bio slučaj sa Benu Taglebom, prema onome što nam se prenosi. Zato nije dozvoljeno analogno gledati na Benu Tagleb u odnosu na ostale." (El-Mugni, 9/276-277)

SLJEDBENICI KNJIGE SU KOD KARDAVIJA MUSLIMANI PO CIVILIZACIJI

Njegova popustljivost podrazumijeva da ide daleko sa njima ukorak potvrđujući da su oni muslimani, ali naravno kulturno i civilizacijski.

Kardavi kaže: „Oni kojima je data garancija (ehli zimme) u islamskoj državi od sljedebnika Knjige imaju posebno stanje, a Arapi nemuslimani imaju još specifičnije okolnosti zato što su poarapljeni i asimilirani u narode Arapa. Oni govore jezikom Kur'ana i crpe islamsku kulturu i učestvuju u kulturno-civilizacijskoj tradiciji muslimana više nego iko drugi. Oni su muslimani po kulturi i civilizaciji, pa makar bili kršćani po vjerovanju i obredima." (Fetava muasire, 2/671)

Ovaj citat nije u potrebi za komentarom. Ono što svi znamo jeste da je Islam Allahova Vjera. Nismo čuli, a ni naši očevi da postoji

Islam po civilizaciji i Islam po kulturi, osim kod Kardavija. Jesmo li zadovoljni njihovim nevjerstvom?

Njegova popustljivost podrazumijeva da često ponavlja: „Razlikovanje ljudi u vjeri dešava se Allahovom voljom, a On je ovoj vrsti Svojih stvorenja dao slobodu izbora u onome što će raditi ili neće raditi. Zbog toga nikada musliman ne razmišlja da ljude prisili da svi budu muslimani. Kako kad Allah Uzvišeni svome časnom Poslaniku, alejhi sellam, kaže: *„Da Gospodar tvoj hoće, na Zemlji bi doista bili svi vjernici. Pa zašto onda ti da nagoniš ljude da budu vjernici.“* (Junus, 99)“ (Fetava muasire, 2/677)

Kardavi ovdje miješa Allahovu kosmičku određenu volju i Njegovu šerijatsku volju. Allah je htio da se ljudi razlikuju po biti i određenju. Međutim, On od nas ne traži da budemo zadovoljni ovom razlikom, nego nam je dužnost da žurno nastojimo to promijeniti onoliko koliko možemo.

Uputa je isključivo u Allahovoj ruci i On je daje kome hoće od Svojih robova, kao što Uzvišeni kaže: *„Misle li oni koji čine zla djela da ćemo s njima postupiti jednako kao sa onima koji vjeruju i dobra djela čine, da će im život i smrt biti isti? Kako loše rasuđuju.“* (Gašijeh, 21), - *„.. i zato da bi svaki čovjek bio nagrađen ili kažnjen prema onome što je zaslužio,..“* (Gašijeh, 22)

Uzvišeni naređuje poziv u Islam u mnogim ajetima, i to nije muslimanu skriveno. On kaže: *„Na putu Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj,..“* (En-Nahl, 125)

Kardavijeve riječi: „Zbog toga nikada musliman ne razmišlja da ljude prisili da svi budu muslimani.“, su istina ali ih poziva u Islam i nije zadovoljan njihovim razlikovanjem.

KARDAVI ZASTUPA LJUBAV PREMA NEVJERNICIMA

Njegova popustljivost prema židovima i kršćanima ga je navela da smatra da je dozvoljeno voljeti ih, i da ajeti koji to zabranjuju nisu općeniti za svakog židova i kršćanina.

Doktor Kardavi nakon navoda riječi Uzvišenog, (El-Maide, 5), kaže: „Ovi ajeti nisu apsolutno općeniti i ne obuhvataju svakog kršćanina, židova ili nevjernika."

(El-Halalu vel-haramu, 307)

Da bi na kraju rekao: „Ti ajeti se odnose na narod koji je neprijateljski nastrojen prema Islamu i koji ratuje protiv muslimana." (El-Halalu vel-haramu, 308)

Kardavi argumentira dozvolu ljubavi prema njima riječima Uzvišenog: *„Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone i koji pomažu da budete prognani."* (El-Mumtehine, 8)

Odgovor na ovu golemu grešku u koju je doktor Kardavi zapao je da ovaj ajet nije dokaz za ono što zastupa Kardavi u vidu ljubavi i prema ijednom nevjerniku, nego je to olakšica za uspostavljanje lijepog odnosa prema jednoj vrsti nevjernika i ophođenja prema njima dobročinstvom kao protu-usluga za njihov postupak. To ne iziskuje ljubav prema njima u srcima.

Hafiz Ibn Hadžer u Fethul-Bariju (5/233), kaže: „Dobročinstvo i dobri odnosi ne iziskuju međusobnu ljubav koja je zabranjena u riječima Uzvišenog:

„Ne treba da ljudi koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju budu u ljubavi sa onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprotstavljaju, makar im oni bili, očevi njihovi, ili sinovi njihovi, ili braća njihova, ili rođaci njihovi." (El-Mudžadele, 22)

Ovaj ajet je općenit za svakoga onoga, borio se on ili ne. Allah najbolje zna." **(Ibn Hadžer, Fethul-Barij, 5/233)**

KARDAVI POŠTUJE NJIHOVE ISKRIVLJENE VJERE

Kardavijeva popustljivost podrazumijeva i sljedeće: „Mi se slažemo, tj., sa sekularistima, u nužnosti prosperiteta naše domovine i slažemo se oko ponosa sa Islamom zato što je to vjera većine i poštivanja nebeskih vjera kod nemuslimana. Islam je za njihove građane kultura i civilizacija, pa makar ne bio njihova vjera i vjerovanje."

(El-Islamu vel-ilmanijje,101)

Prethodno smo rekli da ne postoji nešto što se naziva Islam po kulturi i civilizaciji, nego je Islam Allahova Vjera koju ispovijedamo, a ono što je mimo njega je nevjerstvo i zabluda i ne naziva se Islamom.

On kaže ovdje da mi poštujemo nebeske vjere nemuslimana, a mi svi znamo da je u ove vjere ušlo mnogo iskrivljenja. Pa, kako ćemo onda poštivati iskrivljenja sljedbenika Knjige putem kojih su oni iznijeli laži na Allaha.

Mi vjerujemo u sve Allahove Knjige i poslanike i poštujemo ih, ali smo uvjereni da ih je Islam sve derogirao. Zato nije dozvoljeno čovjeku da ustrajava u njihovom pridržavanju ostavljajući Islam, ili da je uvjeren u njih i da postupa po njima uz vjerovanje i prakticiranje Islama, jer su one derogirane. Kardavijeve riječi: „Poštivanje nebeskih objava nemuslimana.", su neprecizirane, jer se iz njih shvaća da ih mi poštujemo uz sva iskrivljenja ili da potvrđujemo da su od Allaha, ili smo uvjereni da su ispravne.

Kardaviju je bilo preče da sljedbenike Knjiga stavi na njihov stepen na koji ih je stavio Allah poslije Islama, a to je da su oni nevjernici koji žive u sigurnosti među nama, zadržavajući svoja vjerovanja međusobno i plaćajući nam džizju, bez uplitanja u njihovo poštivanje i poštivanje njihovih iskrivljenih vjera.

NAŠA BORBA PROTIV ŽIDOVA NIJE RADI NJIHOVOG VJEROVANJA

Popustljivost Kardavija jeste i u riječima o židovima, neka je Allahovo prokletstvo na njih, u kojima kaže: „Mi se protiv vas ne borimo radi vašeg židovskog vjerovanja, niti vašeg semitskog porijekla." (Medželletul-bejan, 124)

Kardavi smatra da je borba protiv židova radi komadića zemlje i kada iz nje izađu onda Allah ne zadužuje vjernike da se bore.

Uzvišeni kaže: *„Borite se protiv onih kojima je data Knjiga, a koji ne vjeruju ni u Allah ni u onaj svijet, ne smatraju zabranjenim ono što Allah i Njegov Poslanik zabranjuju i ne ispovijedaju istinsku vjeru, sve dok ne daju glavarinu poslušno i smjerno."* (Et-Tevbe, 29)

Allah zadužuje borbu protiv njih zbog njihovog neispravnog vjerovanja, gdje god oni bili.

Ibn Kesir kaže: „Ovaj časni ajet je, prava naredba o borbi protiv sljedbenika Knjige, nakon što je borba sa mušricima prestala i nakon ulaska ljudi u Allahovu Vjeru u skupinama. Arapsko poluostrvo, izvršavajući naredbu Allaha i Njegovog Poslanika, alejhi sellam, ustalo je u borbu protiv sljedebenika Knjige, židova i kršćana, a to je bilo devete godine po Hidžri. Zbog toga se Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, spremio za borbu protiv Rimljana i ljude pozivao na to." **(Tefsir Ibn Kesir, 2/360)**

Naši i njihovi zajednički principi

Popustljivost Kardavija se ogleda i u njegovom govoru. Činjenica je da postoje zajednički temelji između muslimana i sljedbenika Knjige općenito, a od njih su: Vjerovanje u Boga, vjerovanje u obaveznost robovanja Njemu, vjerovanje u vjerovjesništvo i objavu, vjerovanje u Budući svijet, vjerovanje u moralne vrjednote. (Medželletul-bejan, 124)

Ovo je očito Kardavijevo pretjerivanje. Kada bismo ovo mišljenje još više produbili rekli bismo da nema nijednog od Allahovih stvorenja a da između nas i njih ne postoji zajednički temelj, pa čak i ateista za kojeg Kardavi smatra da između nas i njega nema nikakve veze ima zajednički temelj sa nama: Mi smo stvorenja jednog Gospodara, živimo u jednom svijetu, međusobno razmjenjujemo zajedničke materijalne koristi itd.. Kada bi neko rekao da nema gotovo stvorenja a da između nas i njega imaju zajednički temelji, ne bi pogrešno postupio. Pa da li je ovo dovoljno za ljubav, saradnju i toleranciju. Naravno, ovo nije dovoljno osim da nam to naredi Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Oni su naši autoriteti u našem odnosu sa ljudima bez davanja suda naših razuma ili postavljanja nekakvih fikcijskih zajedničkih principa u prirodi ovoga odnosa.

Zašto popustljivost prema njima?

Imamo pravo da se poslije svega ovoga zapitamo Zašto sva ova popustljivost od strane Kardavija u ophođenju sa Allahovim neprijateljima iz reda nevjernika i pokušaj prikazivanja pred njima u liku tolerancije?

Odgovor je, prema mome mišljenju, da Kardavi, Allah ga uputio, želi uvjeriti nevjerničke države kojima vladaju sljedbenici Knjige, da se ne trebaju bojati ako u muslimanskim državama nastupi islamska vlast, jer ćemo se mi prema njima odnositi sa svom tolerancijom. Od vas se traži da nam omogućite da dođemo do ove vlasti, ili da prežmirite kada do nje dođemo jednoga dana.

Kako sam shvatio iz doktorovog prihvatanja tolerancije sa sljedbenicima Knjige jeste da on želi da dođe do vlasti putem njihovog zadovoljstva, uz to, on je zauzeo 'srednju liniju' kao što je prethodno tvrdio, a ta umjerenost podrazumijeva da se musliman pojavi u liku civiliziranosti i prosvjetljenja pred njima.

Tome se mogu dodati još i posljedice duševnog poraza u kojem Kardavi živi, a hrđavost tog poraza još neprestano kruži njegovom dušom bez obzira koliko on nastojao da ga stidno prikrije.

KARDAVIJEVI STAVOVI NASPRAM RAFIDIJA - ŠIJA

Što se tiče Kardavijevog stava naspram rafidija, to je stav koji budi tugu i kajanje u duši jednog muslimana. Uprkos spletkama i stalnim podmetanjima tokom historije, te njihovom neprekidnom neprijateljstvu prema Ehlu Sunnetu, mi još uvijek imamo priliku vidjeti ljude iz naših redova kako gaje simpatije ili imaju lijepo mišljenje o njima. Predstavljajući sebi, iz neznanja, mogućnost zbližavanja sa ovim poganima.

Nema ništa čudno u Kardavijevom stavu jer je to stav njegovih prethodnika i njegove skupine od vremena Hasana El Bena pa sve do danas.

Kardavi kaže: „Od jednog šitskog velikana, mudraca i mislioca, koji posvećuje pažnju jedinstvu Ummeta, čuo sam vrijednu riječ koja zaslužuje da bude zapisana i objavljena."

Kaže: „Da li su postojali šije i sunije, u vremenu kada je Allah upotpunio Vjeru ovom Ummetu, usavršio im blagodat i objavio sljedeće ajete: *„Danas sam vam Vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude Vjera."*

Odgovor prisutnih je svakako bio: „Ne."

Znači da se razdor pojavio nakon toga oko historijskih slučajeva! - Odgovor je bio: „Da, u svakom slučaju."

Tada mudri čovjek reče: „Onda ćemo ostaviti dio onoga što se desilo nakon: *„Danas sam vam Vjeru vašu usavršio...*", dovoljna nam je Allahova Knjiga, u njoj je svega dovoljno."

Ovaj govor je ispravan jer izvor razdora među sunijama i šijama je tema hilafeta, i ko je bio preči da preuzme hilafet nakon Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Što znači da se radi o razdoru koji se završio u historiji. A oni koji su se oko toga razišli to su prepustili svom Gospodaru, a njihov konačni povrat je Allahu." **(Jusuf Kardavi, Hasais amme lil Islam, 209)**

Kažem - Ovo je zavođenje ili Kardavijevo slabo shvatanje na putu zbližavanja sa **rafidijama** koji će prikriti razdor između nas i njih. Čime će ga suziti u jednom slučaju, tj., slučaju hilafeta! Dok sa druge strane zaboravlja korjenite razlike između nas i njih koje možda čak da liče, zbog svoje žestine, na naše razlike sa Jevrejima i kršćanima.

Razmisli brate muslimanu, kako je **rafidija** mogao da prevari Kardavija sa riječima: „Dovoljna nam je Allahova Knjiga.", a gdje su onda otišli svi hadisi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem?!

I da li je moguće da čovjek obožava Allaha sa Kur'anom bez Sunneta koji pojašnjava Njegove naredbe i zabrane?

U toku truda pažljivog doktora Kardavija ka zbližavanju sa **rafidijama** on tvrdi da je **rafidijski** mezheb pravna škola čije se mišljenje ubraja u Vjerske stavove.

Kardavi kaže: „Pravnici Ummeta, svih mezheba, sunijskih i drugih, i onih koji su van mezheba, da se heretik kažnjava..."

(Melamih mudžteme'a muslim, 41)

I kaže Kardavi: „Islamski ibadeti su jedni u svojoj suštini u svim mezhebima islamskih mezheba. Namaz kod svih muslimana od vremena Allahovog Poslanika do danas kod sunija i šija, su posebne riječi i pokreti, otpočet sa tekbirom a završen sa selamom..." (El-Ibade fil Islam, 170)

I kaže Kardavi: „Da, vrata idžtihada su zatvorena, kao što se kaže, u četvrtom hidžretskom stoljeću. Ali ovo zatvaranje idžtihada nije spriječilo pravnike od idžtihada unutar četiri mezheba kao ni u džaferijskom - šitskom pravu...“

(Islam vel alamnije, 178)

Kažem - Ovo je opaka greška u kojoj se našao Kardavi, jer razdor ili razilaženje **rafidija** nije ono što se ubraja kod Ehlu Sunneta. I jer se oni neće izdvojiti sa nekim pitanjem u odnosu na Ehlu Sunnet, a da to mišljenje bude ispravno. Niti će pogoditi istinu u nekom pitanju a da neko od sunija nije nešto progovorio o tome.

Jer kod Ehlu Sunneta se nalaze Kur'an i Sunnet, a Allah je na Sebe uzeo obavezu da će Vjeru sačuvati u njima.

A onaj ko kaže da **rafidije** imaju pravo u nekom pravnom pitanju mimo Ehlu Sunneta, uistinu je rekao krupne riječi. A to je potvora Allahovog čuvanja ove Vjere.

Ovo je potvrđeno kod učenjaka. Šejhul-islam, **Ibn Tejmijje** kaže: „Ono što je posebno specifično za **rafidije** jesu, izmišljotine. Jer laž, neznanje i ulaškivanje istine je ono čime su se oni okitili i u čemu im se niko nije pridružio od svih skupina ovog Ummeta. Što se tiče onoga o čemu govore u svim ostalim naučnim pitanjima, njegovim osnovama i ograncima, oni prestavljaju samo ogranak ostalih skupina. A ono što je od Istine, nalazi se kod Ehlu Sunneta, što znači da se oni ne izdvajaju ni sa jednim vjerodostojnim pitanjem, ni u osnovama niti u ograncima. **Jer početak novotarije jednog naroda nastaje od munafika a ne od mu'mina.**“

(Šejhul-islam, **Ibn Tejmijje,** Minhadžu sunne, 2/301 - 302)

Također kaže šejhul-islam, **Ibn Tejmijje**: „ Ali oni se ne izdvajaju ni u jednom pitanju od Ehlu Sunneta, koji potvrđuju hilafet trojice prvih halifa, a da njihov stav neće biti neispravan.“

(Minhadžu sunne, 2/370)

Kaže šejhul-islam, **Ibn Tejmijje**: „Sve ono čime se izdvajaju u odnosu na Ehlu Sunnet je pogrešno, a ono što se kod njih nađe od Istine je stav Ehlu Sunneta, i pojedinaca među njima.“

(Minhadžu sunne, 2/47)

Šejh **Muhammed ibn Abdul-Vehhab** o rafidijama kaže:

„Mi im u očitim stvarima njihovih iskvarenih mezheba nećemo ništa odobriti, nego ćemo ih prisiliti na slijeđenje jednog od četiri imama." (Muhammed ibn Abdul-Vehhab, Durer sunnije, 1/227)

Kada je Hafiz Ibn Hadžer pogriješio u Fethu i spomenuo njihovo razilaženje u pitanju aminanja, šejh **Ibn Baz** je dodao: „Nije bilo lijepo od autora da spominje razilaženje **imamija - šija, jer su oni zabludjela skupina. Oni predstavljaju najpoganiju skupinu među šijama.** Stav ili razilaženje zejdija se ne uzima, a imamije su gore od zejdija, dok su obadvije skupine šije. I niko od njih ne zaslužuje da se njihovo razilaženje spominje u pitanjima konsenzusa ili razilaženja, a Allah najbolje zna."

(Šerh Fethul Bari šejh Ibn Baz, 2/310)

Stalni odbor za fetve Saudijske arabije, kaže: „Nije dozvoljeno muslimanu da slijedi mezheb šija imamija, niti šija zejdija, niti nekog njima sličnog od sljedbenika strasti poput haridžija, mu'atezila, džehemija i drugih." (Fetave El ledžne, 5/35)

Šejh **Ibn Džibrin** kaže: „Nema osvrta na razilaženje haridžija, mu'atezila, šija, i njima sličnih." (Ahbar Ahad,91)

Što znači da se njihovo razilaženje ne ubraja niti se poštiva jer su zabludjela sekta koja se suprostavila džematu muslimana. Neki učenjaci ih smatraju čak i kafirima, a kako je moguće ubrajati razilaženje ili suprostavljanje kafira!?

Od Kardavijevih popuštanja naspram šija i pokušaja da nas zbliži sa njima na bilo koji način, je i pribjegavanje njihovoj odbrani riječima:

„Neki će reći da dvanaesto imamijske šije - džaferije kažu da trenutačni Kur'an ne obuhvata cijelu Objavu spuštenu od Allaha. Ovo je navedeno u "Kafiju", i nekim njihovim knjigama.

Ali njihovi recenzenti !! odbacuju ove predaje pripisujući ih onima koji prenose vijesti, dok su glavni oslonac oni koji se bave osnovama prava. Zbog toga kod šija ne postoji drugi Mushaf osim Mushaf muslimana. Oni ga štampaju, podučavaju svoju djecu njemu, uče ga na svojim radio i televizijskim stanicama, tumače ga u svojim knjigama, koriste ga kao dokaz u svojim akaidskim i fikhskim knjigama. Oni se slažu da ono što se nalazi između stranica Mushafa jeste Allahov govor sa ubjeđenošću.

Što se tiče Sunneta oni ga ne odbacuju sa početne pozicije nego uslovljavaju da bude prenešen lancem ili putem njihovih prenosilaca. Ovo je ono što mi negiramo kod njih, i pored toga što oni uporedo Poslanikovom Sunnetu dodaju sunnet njihovih dvanaest imama koje oni smatraju nepogrešivim. I to je ono u čemu im se takođe suprotstavljamo." (Merdžeije ulja fil Islam, 14)

Kardavi tvrdi da oni nevjeruju u falsificiranost Kur'ana, te da je to stav samo onih koji prenose vijesti od njih ali ne i njihovih uglednih učenjaka ili vjerskih recenzenata.

Ovu tvrdnju čine lažnom mnogobrojni njihovi govori i tvrdnje koje potvrđuju to kako je Kur'an, koji se trenutno nalazi kod muslimana izmijenjen. Te kako su iz njega izbačeni ajeti koji govore o vrijednosti Poslanikove porodice, a posebno o Aliji, te dokaz ili ajet koji direktno govori o njegovom imametu u Kur'anu. Kao i to da su iz njega izbačene sramote koje govore o **muhaždirima i ensarijama koje rafidije ubrajaju među munafike i koji nisu (po njima) ušli u Islam osim radi spletkarenja protiv Alije.**

Šejh **Abdullah Džemili** kaže: „Neki šitski učenjaci suvremenog doba negiraju ovo vjerovanje. Međutim njihovo negiranje ovog vjerovanja nije plod ubjeđenja o njegovoj neispravnosti, niti su se odrekli ovog vjerovanja, niti su se povratili na Istinu, ...

Ali ono što dokazuju pokreti njihovih jezika i crte njihovih pera, jeste, da su oni na poganom ubjeđenju svojih predaka, i od kojeg se ne uzmiču ni koliko jedna jagodica prsta. Ali kada su vidjeli kako muslimani odbijaju ovo njihovo ubjeđenje i kako ga se klone, pobojali su se od posljedica koje bi ih mogle sustići ako bi ovo ubjeđenje javno iznijeli, tako da su posegli za prikrivanjem licemjerstva, spletki i varanja, a koje **rafidije** u svom riječniku nazivaju **tukjom**.

Kada su oni uljepšali ove svoje postupke i djelovanja, veliki broj običnih ljudi je bio prevaren njihovim govorom. Čak i oni koji se ubrajaju među učene i koji nisu bili upućeni i upoznati sa akidom ove zabludjele sekte, povjerovali su u sve ono što su govorili."

(Bezlul medžhud fi isbat mušabeheti rafida lil jehud, 1/386 - **Ulaganje truda u potvrđivanju sličnosti između rafidija i jevreja**)

„Kako ne bi većina bila zavedena onim čime su zavedeni pojedni muslimani, u ovom poglavlju navodimo **akidu rafidija iz njihovih priznatih knjiga**.

Ali koju ne mogu da potvore zbog njenog velikog položaja kod njih. A najbolje pojašnjenje svega toga jeste, da je ovo akida svih njihovih učenjaka, prošlih i sadašnjih, koju prenose od njihovih predaka i koju neprekidno prenose do naših dana."

(Bezlul medžhud fi isbat mušabeheti rafida lil jehud, 1/387 - **Ulaganje truda u potvrđivanju sličnosti između rafidija i jevreja**)

Zatim je šejh **Džemili** naveo njihove stavove koji ukazuju na njihovo ubjeđenje, prijašnje i sadašnje, o tome kako je Kur'an iskrivljen. A ove stavove je prenio od najutjecajnijih njihovih učenjaka kao što su: Kajs El Hilali, Ebu Džafer Saffar, El Kummi, El Kulejni, El Ajjaš, El Mufid, Et Tabersi, El Kašani, El Medžlisi, Nia'metullah , **Et Tabersi**.

Et Tabersi koji je napisao cijelu knjigu o tome sa naslovom, **'Faslul hitab fi isbat tahrif Kitab Rabil erbab' - Jasno obraćanje o izmjeni Knjige Gospodara svih gospodara**."!!!

U ovoj knjizi je naveo gomilu predaja koje potvrđuju njegove tvrdnje o izmjeni Kur'ana, te kako su se u njemu dogodile izmjene. Pri tome se oslonio na najutjecajnije njihove izvore iz knjiga tefsira i hadisa. Iz njih je izvadio hiljade predaja koje pripisuju imamima o iskrivljenosti Kur'ana. Također, je potvrdio da ubjeđenje u iskrivljenost Kur'ana jeste akida njihovih prethodnih učenjaka.

Ali, i pored ulaganja velikog truda u skrivanju ovog ubjeđenja, ono se uvijek pojavljuje na njihovih jezicima. Od toga je i ono što navodi njihov 'uništeni' imam Homeini u knjizi, „Kešful esrar" (Otkrivanje tajni).

Kažem da je mnogo dokaza koji potvrđuju da je ovo njihova iskvarena akida nekada i sada, i što potvrđuju njihovi učenjaci.

Onaj ko želi nešto više o tome i ko želi da pročita njihove potvrđene predaje iz njihovih autentičnih knjiga na njemu je da pogleda knjigu, **"Ulaganje truda u potvrđivanju sličnosti između rafidija i jevreja"**, od šejha **Abdullaha Džemilija**. On je u njoj u tančine odgovorio na ovo rafidijsko ubjeđenje pojasnivši netačnost onoga ko tvrdi suprotno tome.

Što se tiče Kardavijevih riječi o rafidijama kako vjeruju u Sunnet !!!

Ovo je najčudnija stvar, jer kako je moguće da vjeruju u Sunnet, kad nam je Sunnet došao putem ashaba, radijallahu anhum, koje rafidije potvaraju ili ih proglašavaju kafirima, ne prihvatajući njihove predaje. Zašto prikrivaš razilaženje sa njima doktore Kardavi?!

Ono što je pokazao Kardavi sa ovim stavovima sa neprijateljima ashaba, jeste samo njegovo blijedo ubjeđenje i vjerovanje kako će njegov govor dovesti do zbližavanja između sunija i rafidija. A ne zna da je ovo zbližavanje pokušao neko ko je mnogo blaži od njega, ali i pored toga nije našao nikakvu korist sa tim ljudima jer oni ne vjeruju u nešto što se naziva, 'Zbližavanje sunija i šija', nego vjeruju i pozivaju da sunije pređu u šije, da nas Allah sačuva od toga, u čemu nalikuju jevrejima i kršćanima za koje je Allah rekao:

„Ni Jevreji, ni kršćani neće biti tobom zadovoljni sve dok ne prihvatiš vjeru njihovu." (El - Beqare, 120)

Ova stvar je raširena i opće poznata, a onaj ko želi nešto više saznati o pojašnjenju propasti ovog poziva na zbližavanje među sunijama i šijama, i onoga što je pogodilo Ummet od nedaća, na njemu je da pročita djelo od doktora **Nasira El Kaffarija**, **"Mes'elu takrib bejne sunneti ve ši'a - Pitanje zbližavanja između sunija i šija"**. Dao mu je njegovo pravo sa svih strana, pojašnjavajući propast pokušaja izmjene akide rafidija prema sunijama, a na njihovom vrhu prema ashabima.

Ja pozivam Kardavija da uzme pouku od onih koji su prije njega išli ovim putem, bez razlike iz skupine **Ihvanul muslimin** (**Muslimanske braće**), kao što su **Hasan El Bena** ili **Es Sibai**, ili neko drugi, a veseo je onaj ko primi pouku od drugih i ko neće uzalud potrošiti svoje vrijeme i trud na putu blijede misli, koja je kao: *„...varka u ravnici u kojoj žedan vidi vodu, ali kad do tog mjesta dođe, ništa ne nađe."* (En-Nur, 39)

Kardavi započinje svoju posjetu Iranu

Islamski daija šejh Jusuf Kardavi počinje danas sa posjetom Iranu koja će trajati deset dana i u toku koje će se susresti sa vođom Islamske republike Ajetollahom Hamneijem i predsjednikom Muhammedom Hatemijem te predsjedavajućim parlamenta vlade i određivanja koristi sistema, prethodnog predsjednika, Rafsandžanija.

Karadvijeva posjeta dolazi u vremenu zbližavanja u regiji i arapsko - iranskoj otvorenosti. Kardavi će posjetiti Iran kao odaziv na poziv od generalnog sekretara odbora za zbližavanje između mezheba.

Šejh Kardavi za 'Hajat' kaže da je optimističan u pogledu mogućnosti zbližavanja između sunija i šija, te liječenja davnih razilaženja i pristrasnosti (fanatizma) sa naučnim razgovorom. Zatim je potvrdio da je on odavno podržavao zbližavanje i otvorenost među islamskim mezhebima. Prošle godine je učestvovao na konferenciji sa istim ciljem u glavnom gradu Maroka - Ribatu.

- Džida - Džemal Haškadži

Teheran : Pogibija sunijskog imama u Belušistanu

Iranska informativna agencija je objavila da je 'ubijen' sunitski imam u jednom gradu Iranske pokrajine Sistan - Belušistan, koja graniči sa Afganistanom. Žrtva je opisana kao šehid. Takođe kaže da je imam hatib džume u gradu Mijjan Kungi, nadomak grada Vezabil Belušije po imenu Mevlevi imam Bahš Narevi 'poginuo' poslije podne prekljućer. Ali nisu dodali nikakva pojašnjenja niti pojedinosti koji bi ukazali na zločin. Nego su se zadovoljili jakim potvrđivanjem da ne postoje nikakve vjerodostojne dodatne informacije niti pojašnjenja o događaju sve do sada.Takođe se izvinjavaju radi nedostatka bilo kakvih informacija sa mjesta zločina kao i na reagovanja stanovnika tog mjesta. - Gassan Dželo

Dvije kontradiktorne vijesti u jednom danu:

Prva je koja govori da je ubijen sunitski imam u Iranu od strane rafidija. Dok je druga Kardavijeva posjeta rafidijama.

Novine 'Hajat', 12873, datum: 7. Seffer 1419 h.g.

KARDAVI I SUFIJE

Kardavi osuđuje ekstremne novotarske sljedbenike tesavvufa i kori ono što su izmislili od neutemeljenih uvjerenja, bajki, a posebno njihovo uvjerenje o panteizmu (vahdetul-vudžud).

Kardavi kaže: „Neki ljudi misle da je zikr kojeg čine derviši i zagovarači sufizma u vidu povika 'ah', riječi i gestikulacije. Zikr kojeg su spoznali ashabi i tabiini jeste obnavljanje i prisjećanje vjerskih propisa i učenje Allahove Knjige."

(Fetva bejnel-indibati vettesejjub, 59)

Kardavi kaže: „Sufizam nije u potpunosti zlo, kao što misle neki ljudi, a ni sve sufije nisu u zabludi," (Hasaisu el-ammeh fil.., 114)

Bilo bi preče Kardaviju da ovaj Ummet ne veže za sufizam i sufije, jer u ovoj poziciji su sposobni razlikovati samo oni koji imaju znanja i pronicljivosti.

Koliko samo ima sufija, otpadnika od Islama, koji tvrde da se pridržavaju Kur'ana i Sunneta, i koji u Ummetu pomućuju njegovu Vjeru pod terminima tesavvuf (sufizma).

Zato je bilo preče Kardaviju da se udalji od ovog pokuđenog naziva i da upotrijebi šerijatske termine koji su vezani za ovu tematiku, kao što su profiliranje, čišćenje duše koji ne izlaze iz okvira Kur'ana i Sunneta.

Isto tako, ovaj Ummet i njegovu omladinu treba vezati za imame djelatnike iz reda simbola sljedbenika Sunneta koji su u ovoj tematici dali vrhunske rezultate, poput Hasena el-Basrija, Sufjana Es-Sevrija, El-Fudajla ibn Ijjada, Ibnul-Kajjima, Ibn Redžeba i dr..

Jedna od najžešćih i najopasnijih fetvi Kardavija, je:

FETVA O DOZVOLI ČESTITANJA KRŠĆANIMA BOŽIĆA I NOVE GODINE

Pitanje: „Kakav je propis prisustvovanja proslavama i učešća u proslavama u različitim bolničkim odjelima vezano za božić i novu godinu, ili slanje čestitki nadređenima, prijateljima, ili odvraćanje na pozdrav, 'sretna nova godina', ili 'sretan božić'? "

Odgovor Kardavija [1]: „Dovoljna je kurtoazija putem čestitki i sl.. Nema razloga za prisustvovanje, osim ako u tome ima koristi za Islam i muslimane." (Fetava muasire, 2/617)

[1] Dodatan razlog za čestitanje može da bude naša želja da ih pozovemo u Islam, da im ga približimo i da im omilimo muslimane, što nije moguće postići hladnim odnosom prema njima. **Prema tome, nema prepreke da im u takvim prilikama musliman ili islamski centar čestita usmeno ili čestitkama... (Jusuf Kardavi, Fiqhil-eqallijjatil-muslime, 145)**

Čestitanje praznika nevjernicima je zabranjeno, pa makar bilo putem (papirnatih) čestitki.

Šejh **Muhammed Salih El Usejmin** kaže: „**Čestitanje nevjernicima božića ili njihovih drugih vjerskih praznika je zabranjeno prema konsenzusu učenjaka**, kao što prenosi **Ibnul-Kajjim**, u svojoj knjizi, *Ahkamu ehliz-zimmeh*, pa kaže: „Čestitanje na specifičnim znamenjima nevjerstva je haram prema konsenzusu učenjaka, kao da im se čestitaju njihovi praznici i post i da se kaže 'neka ti je sretan praznik', ili 'lijepo se provedi u ovom prazniku' i sl.. Iako je onaj koji izgovara ove riječi sačuvan od nevjerstva, ove riječi su zabranjene i na stepenu su čestitanja na klanjanju krstu, a to je najveći grijeh kod Allaha i daleko prezrenije od čestitanja na pijenju alkohola, ubistva, bluda i sl.. Mnogi koji ne poznaju dovoljno Vjeru zapadaju u ove stvari i ne poznaju ogavnost toga čina. Ko nekom čovjeku čestita na grijehu, novotariji ili kufru izložio se Allahovom preziru i srdžbi.

Čestitanje vjerskih praznika nevjernicima je zabranjeno, jer se time priznaju njihova nevjernička znamenja. Tako se izražava zadovoljstvo, iako čovjek možda nije zadovoljan tim nevjerstom za sebe. Međutim, muslimanu je zabranjeno da bude zadovoljan znamenjima nevjerstva ili da čestita na njima drugima, jer ni Allah Uzvišeni nije time zadovoljan, kao što kaže: „*.. zadovoljan sam da vam Islam bude vjera.*" (El-Maide, 3) **Zabranjeno im je čestitati, bili oni na zajedničkom poslu ili ne**.

Ako nam čestitaju svoje praznike nećemo im na to odgovarati, jer to nisu naši praznici, a ni praznici kojima je Allah zadovoljan. Ti praznici su ili izmišljeni u njihovoj vjeri, ili utemeljeni, ali derogirani vjerom Islamom s kojom je Allah poslao Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, svim stvorenjima. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta,: „*A onaj ko želi neku drugu vjeru osim Islama, neće nu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati.*" (Ali Imran, 85)

Odazivanje muslimana na njihove pozive u ovakvim prilikama je zabranjeno, jer je to daleko veće od čestitanja praznika jer se na takav način daje učešće u njima." (El-Medžmu'u es-semin, 3/108)

ČUDNE FETVE JUSUFA KARDAVIJA

Popustljivost Kardavija ogleda se i u njegovom odabiru mišljenja koja su manje vrijedna ili sasvim rijetka u islamskom pravu prilikom izdavanja fetvi.

Upitan je: „Kakav je propis sarađivanja sa pripadnicima drugih religija otpočinjanjem pozdrava i sl., s tim da su neki od njih nama poglavari?"

Kardavi je odgovorio: „U onome što je propisano muslimanima rekao je: *„Reci robovima Mojim da govore samo lijepe riječi."* (El-Isra, 53) Od lijepog i najljepšeg govora jeste da se susret sa njima otpočne odgovarajućim pozdravom, kurtoazijom i lijepim ophođenjem, uzimajući u obzir da je to jedan od puteva njihovog poziva." (Fetava muasire, 2/616)

Ovo je višesmislen govor u kojem nije pojasnio odgovarajući pozdrav kojim ih trebamo pozdravljati. Ako je to selam, kao što ja mislim, onda je to suprotno riječima Poslanika, alejhi sellam: „Ne otpočinjite kontakt sa židovima i kršćanima selamom." (Muslim, 2167)

En-Nevevi kaže: „Naš pravac kaže da je haram otpočeti kontakt sa njima selamom, a dokaz za to su riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: „Ne otpočinjite kontakt sa židovima i kršćanima selamom." Ovo što smo iznijeli od našeg pravca, mišljenje je velike većine učenjaka i svih ispravnih prethodnika, selefu salih." (Šerhu Muslim En-Nevevi, 14/145) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Kada vam sljedbenici Knjige nazovu selam recite, 've alejkum'."

KARDAVI I PITANJE ŽENE

Stav Kardavija prema ženi je sličan stavu emancipatora koji su pozivali i pozivaju na ispomoć ženi. Međutim, ovaj stav je sada obučen u islamsku odoru ukrašen fikhskim izrazima i 'šerijatskim dokazima'.

KARDAVI ODABIRE ZA ŽENU DA OTKRIJE LICE I ŠAKE

Kardavi smatra da žena ima pravo otkriti lice i šake, a njegovo odabrano mišljenje je veoma slabo i suprotno potvrđenim i ispravnim dokazima o obaveznosti pokrivanja lica i šaka za žene.

Učenjaci su prepunili ovu tematiku istraživanjem, raspravama i replikama. **Ko uistinu želi da mu se srce smiri sa ispravnim propisom ovog pitanja, a on je, obaveznost pokrivanja lica i šaka,** neka pročita knjigu, **Avdetul-hidžab,** šejha Muhammeda Ahmeda Ismaila.

On je, neka ga Allah sačuva, sabrao veliku količinu dokaza koji iziskuju ovo mišljenje i dao odgovor onima koji ga oponiraju tako da nemaju šta reći.

Jer su dokazi o obaveznosti pokrivanja lica i šaka za žene jasni svakom onome koji traga za Istinom.

ŽENA IMA PRAVO BIRANJA I KANDIDIRANJA KOD KARDAVIJA

Islam u koji poziva Kardavi jeste Islam koji odaje počast ženi, i daje joj mjesto kako bi učestvovala u političkoj, socijalnoj, kulturnoj problematici Ummeta, kao birač ili kandidat za sve one poslove koje dobro radi, osim općeg vođstva države. Ona je polovina društva, jedno njegovo krilo. (El-Islamu vel-ilmanijje, 39)

Ženi nije dozvoljeno da bude birana ili kandidovana, kao što zagovara Kardavi, jer je to u suprotnosti sa hadisom Poslanika, alejhi sellam, koji kaže: „Neće uspjeti narod koji vlast preda ženi."

Ovaj hadis je zalogaj koji ne može proći kroz grla pozivača na prosvjetljenje i emancipaciju, bili oni muškarci ili žene.

Dužnost im je da prakticiraju riječi Uzvišenog El-Ahzab, 36:

„Kada Allah i Njegov Poslanik nešto odrede, onda ni vjernik ni vjernica nemaju pravo da po svome nahođenju postupe. A ko Allaha i Njegova Poslanika ne posluša, taj je sigurno skrenuo s Pravog puta."

Od stvari koje ukazuju na nedozvoljenost toga jeste da kandidatura i biranje, ženu izlažu miješanju i dodirivanju sa muškarcima. To je vodi u razgolićavanje, a sve to je zabranjeno i u suprotnosti sa naredbom Uzvišenog Allaha ženi da ostane u svojoj kući i da se ne razgolićava.

U pogledu ovoga me je zadivila riječ šejha muhaddisa **Muhammeda Šakira** koji kaže:

„Žene u našem vremenu su ispunjene ohološću, obmanom i tiranijom u smislu onoga što su naši neprijatelji kršćanski misionari i kolonizatori usadili u njihove duše putem nemoralne edukacije. Oni tvrde da imaju pravo jednakosti sa muškarcima na početku, a u suštini se ohole i prave tiraniju. Žele da ovladaju muškarcima u kući i van kuće, da napadnu na islamsko zakonodavstvo, pa čak i na one stvari o kojima postoje jasni šerijatski tekstovi iz Kur'ana i Sunneta.

One zapravo žele da budu vladarice i da preuzmu pitanja muškaraca koja im ne pripadaju boreći se protiv naredbe Allaha i Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. One ne vjeruju da muškarci izdržavaju žene, a ne vjeruju ni u riječi: „Neće uspjeti narod koji preda vlast ženi".

Tako su ambiciozno poželjele poziciju sudstva, a u tome su ih pomogli muškarci ili polumuškarci, ne bojeći se onoga što dolazi poslije u vidu nereda, destrukcije, a onda Allahove srdžbe i Njegove čestite kazne." (Umdetu tefsir, 3/164-165)

Kardavi zahtijeva od islamskih pravnika da ne budu žestoki u propisima prema ženi, pa kaže:

„Pravnici islamskog pokreta nemaju pravo da slijede žestoka mišljenja kojima se sužavaju okviri, a ne proširuju, koja više naginju zabrani nego dozvoli, a posebno u pitanjima žene, porodice, zabave, umjetnosti i dr.."

KARDAVI PODRŽAVA MIJEŠANJE MUŠKARACA I ŽENA

Doktor Kardavi je uveliko ražalošćen stanjem islamskog buđenja koje je podijelilo muškarce i žene, i uveliko želi da stanje bude kao prije buđenja, pa kaže:

„U naš savremeni rječnik su ušle riječi koje imaju semantička značenja koja nisu imala prije. Od tih riječi je i, 'ihtilat'- miješanje muškaraca i žena. "

(Melamih el-mudžtemeil-muslimi, 368)

Kardavi kaže: „Važno je da ustvrdimo da miješanje muškaraca i žena nije zabranjeno, kao što to predstavljaju pozivači žestine i sužavanja."

Potom je Kardavi objasnio da su žene u doba vjerovjesništva prisustvovale džumama i zajedničkim namazima u džamijama, prisustvovale su bajram-namazima i učestvovale na ovom 'velikom islamskom festivalu'." (Melamih el-mudžtemeil-muslimi, 370)

„Žene su prisustvovale naučnim predavanjima sa muškarcima kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem."
(Melamih el-mudžtemeil-muslimi, 370)

Nikada se nećemo prestati čuditi Kardaviju koji poziva na argumentiranje ispravnim hadisima i odbacivanje slabih, a kamoli apokrifnih. Zatim on isti argumentira ovom predajom koju spominje Ibn Hazm u knjizi, El-Muhalla (8/527). Predaja nema lanca prenosilaca. El-Maliki u knjizi, Ahkamul-Kur'an (3/1457) kaže: „Ovo nije ispravno, a i zato se ne osvrćite na njega. Ovo je samo novotarska podvala."

Kardavi kaže: „Prošle godine sam bio u studentskoj četvrti u gradu Alžiru, kako bih održao predavanje studenticama. Potom je otvoren dijalog, po običaju, i odgovor na postavljena pitanja pismeno ili usmeno. Jedan od momaka je bio prisutan, pa je počeo preuzimati pismena pitanja i razvrstavati.

Rekao sam, protiveći se: Zašto ovo ne radi neka studnetica, zastupajući tako sve svoje prijateljice?

Zašto se vi muškarci okupljate oko ženskih pitanja? Ostavite sestre, pustite ih neka postupaju kako im se sviđa. Neka prihvataju pitanja i odabiru od njih prema svojoj procjeni ona odgovarajuća. Neka ih jedna od njih pročita."

Kardavi kaže: „Žestoki će reći: kako tražite od žene muslimanke da ima vidljivu ulogu u islamskom pokretu, da se kreće, da vodi, da potvrđuje svoje postojanje u povorci narastajućeg islamskog angažmana, a u isto vrijeme joj je tekstom Kur'ana naređeno da boravi u svojoj kući, *„U kućama svojim boravite i ljepotu svoju kao u davno pagansko doba ne pokazujte,"* (El-Ahzab, 33) Moj odgovor ovoj ljubomornoj braći jeste: ajet je upućen kao obraćanje Vjerovjesnikovim ženama i one imaju posebnosti koje nemaju druge žene. Njima su pooštrene stvari, za razliku od ostalih žena. Allah u obraćanju njima kaže: *„O žene Vjerovjesnikove, vi niste kao druge žene."* (El-Ahzab, 32)""

Ajet, *„U kućama svojim boravite i ljepotu svoju kao u davno paganstvo doba ne pokazujte,“* (Ahzab, 33), **je općenit za sve žene muslimana, ali Kardavi po svom običaju pravi zabunu.**

Imam El-Kurtubi kaže: „Značenje ovog ajeta jeste naredba pridržavanja kuće. Iako je obraćanje ženama Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, **pod ovaj ajet potpadaju i ostale žene značenjem, ovaj ajet obuhvata sve žene.** A kako i da ne, kada Šerijat postiče žene da borave u svojim kućama i da izbjegavaju izlazak osim radi nužde, kako je to već prethodno na više mjesta rečeno.“ **(El-Džami'u li ahkamil-Kur'ani - Imam El-Kurtubi, 14/179)**

Ibn Baz kaže: „Ako Uzvišeni Allah upozorava majke vjernika na sve ove pokuđene stvari i pored njihove ispravnosti i vjerovanja, čistote i drugo, onda je preče da ostale žene budu upozorene i da im se negiraju određene stvari, te da postoji bojazan od povoda smutnji. Molimo Allaha da i nas i vas sačuva od zabludujućih smutnji. Na općenitost propisa za majke vjernika, a i za ostale žene, ukazuju riječi Uzvišenog: *„I obavljajte namaz i dajite zekat i pokoravajte se Allahu i Poslaniku.*“ Ove naredbe su općenita pravila za Vjerovjesnikove žene, a i za ostale.“

Kardavi neumorno radi na skidanju zavjese neporočnosti žena muslimanki. Mnogo puta je objavio da je razdvajanje žena i muškaraca na predavanjima novotarija i neislamska tradicija. Po njemu je neophodno 'prelomiti' ovu zapreku između žena i muškaraca.

Kardavi doslovno govori: „Nažalost, od sedamdesetih idem u SAD-e radi prisustva islamskim konferencijama. Međutim, predavanja se održavaju za žene na jednoj, a za muškarce na drugoj strani.

Radikalizam je nadvladao tamošnje muslimanske skupine. Uveli su te običaje u tamošnjem zapadnom društvu, jer su se prihvatili žestokih mišljenja i ostavili ona prihvatljivija i bolja. Muškarci imaju posebna, a žene posebna mjesta za susrete“

Kako bi Kardavi opravdao svoj poziv u neporočno miješanje, kako tvrdi, on napada nemoralno miješanje i nije zadovoljan s njim. Oba miješanja su zlo i grijeh, samo da Kardavi zna. Neporočno miješanje vodi u nemoralno, koliko god doktor postavio uslova i dao rezervi.

KARDAVI DOZVOLJAVA DODIRIVANJE (RUKOVANJE) ŽENE TUĐINKE

Kardavi je za fetvu o dodirivanju žene odredio jedanaest stranica, kružeći lijevo i desno kako bi našao izlaz za odobravanje stvari čiji je propis jasan iz riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: **„Da se u čovjekovu glavu zabije željezno šilo bolje mu je nego da dodirne ženu koja mu nije dozvoljena."**

(Et-Taberani i El-Bejheki, El-Albani Sahih Es-Silsila)

Pogledaj sada Kardavijevo okolišanje, Allah ga uputio.

Govoreći o ovom propisu Kardavi kaže: „Uistinu sam tragao za dokazom koji je zadovoljavajući, i koji je naslovljen, pa nisam naišao na ono što sam tragao." (Fetava muasire, 2/293)

Kardavi kaže: „Najjače što sam našao za argumentaciju jeste preventiva od smutnje." (Fetava muasire, 2/294)

Pokušao je oslabiti vjerodostojan hadis koji je spomenut, a zatim je ražalošćeno rekao: „Zabrana se potvrđuje samo kategoričnim dokazom u koji nema sumnje, poput Kur'ani Kerima, mutevatir i mešhur hadisima." (Fetava muasire, 2/296)

Nakon priznanja o prihvatanju hadisa Kardavi kaže: „Ako pretpostavimo ispravnost hadisa ili mogućnost uzimanja zabrane iz njemu sličnog, konstatujem da je značenje hadisa za propis za koji se argumentira nejasno." (Fetava muasire, 2/296)

Zatim je riječ 'dodirivanje' spomenuto u hadisu protumačio kao spolni odnos. Zatim je počeo dokazivati hadisima dozvole dodirivanja tuđinke, a za to nema dokaza, a na to su učenjaci davno odgovorili. **Da bi konačno zaključio: „ Ono s čime je srce smireno od ovih predaja jeste da samo dodirivanje nije zabranjeno."**

(Fetava muasire, 2/301)

Uzvišeni je rekao Isitnu: *„I ne govorite neistine jezicima svojim, "Ovo je dopušteno, a ovo zabranjeno", da biste tako o Allahu neistine iznosili. Oni koji o Allahu govore neistine neće uspjeti."* (En-Nahl, 116)

Kardavi je izmislio laž na Allaha i suprostavio se ispravnom hadisu izbjegavajući ga, i slijedeći svoju strast pod pritiskom stvarnosti i pokušaja pojave u liku prosvijetljenog islamskog pravnika, ali naravno na račun šerijatskih tekstova.

Da bi znao u koliku je Kardavi kontradiktornost zapao, evo ti fetve koju je iznio u drugom dijelu svoje knjige, a ona je poptuno suprotno prethodnoj fetvi. Pogledaj kako je na jednom mjestu ohalalio, a na drugom oharamio, slijedeći svoju strast.

Kardavi kaže: „Odlazak žene kod muškarca tuđinca radi ukrašavanja je kategorički zabranjeno, jer niko osim supruga i bliskog srodnika ne može dotaći muslimanku, ni njeno tijelo. Nije dozvoljeno da mu to dopusti. U hadisu stoji: „Da u čovjekovu glavu zabije se željezno šilo bolje mu je nego da dodirne ženu koja mu nije dozvoljena." Prenosi ga et-Taberani, prenosioci su povjerljivi, kao što kaže El-Munziri, a prenosi ga i El-Bejheki."

(Fetava muasire lil-mer'eti.., 14)

Zapanjujuće je kako istim hadisom argumentirao za fetvu, a nemalo prije je isti hadis odbacio i pokušao ga oslabiti. Ova oprečnost je kazna za odbacivanje Sunneta i spletkaranje oko njegovog opovrgavanja.

KARDAVI DOZVOLJAVA DA ŽENA MUSLIMANKA BUDE GLUMICA

Od najčudnijih fetvi vezanih za ženu, s kojima nas je Kardavi upoznao jeste dozvola glume za ženu, tvrdeći da je učešće žene u glumi nužna stvar bez koje se ne može.

(El-Mudžteme, 1319)

Spomenuo je uslove za ovu glumu, a ko ih dobro pogleda vidjet će da su imaginarni i da tjeraju na smijeh obične, a kamoli učene ljude.

Kardavi kaže: „Da bi žena učestvovala u glumi mora se pridržavati nekoliko naznaka. Najvažnije su:

- Da njeno učešće bude nužno

- Da se pojavi u islamskoj odjeći i da ne stavlja kozmetiku

- Da producent i kamerman nastoje da ne pokazuju privlačne dijelove njenog tijela i da se ne koncentrišu da isključivo nju ne snimaju

- Da izgovara lijepe riječi i udaljava se od razvrata."

(El-Mudžteme, 1319)

Šejh Seid El-Gamidi je kritizirao Kardavijeve batil-fetve na stranicama kuvajtskog časopisa El-Mudžtemea, pa kaže: „Od stvari sa kojima se ne možemo složiti jeste da kod šejha koji ima šerijatskog znanja i iščitava Kur'an, Sunnet, mišljenja prethodnika i idžtihade uleme, nalazimo kako poziva u ono u što pozivaju sljedbenici savremene ideologije i općenitih kulturnih naučnih studija koje nisu vezane za šerijatsku nauku.

Plašim se da se ne kaže da šejh Kardavi druženjem sa ovakvima nije mogao da se uzdigne iznad njih na stepen preciznih šerijatskih disciplina, pa se onda sa njima strovalio na stepen poziva u prilagođavanje sa savremenim dobom, pa makar ovo prilagođavanje došlo u liku žene musliamanke koja izlazi iz svoje kuće i uči na institutima za glumu sve vrste nereda i zastranjenosti kojima su ovi instituti ispunjeni. Da bi naspolijetku završila školovanje i postala islamska glumica, pod posebnim uslovima.

Šejh Jusuf u ovoj ideji slaže se sa sljedbenicima tzv., Prosvjetljenog Islama, koji su pod pritiskom stvarnosti prihvatili racionalističke principe, ostavljajući za leđima šerijatske tekstove i fikhska pravila.

Šejh Jusuf kaže da je učešće žene u glumi nužna stvar, da je ovo mišljenje napisano perom onoga koji nije vičan Šerijatu ne bismo na njemu ni zastali, međutim šejh Jusuf ga je izgovorio svojim ustima, pa ga moramo upitati o kojoj nužnosti on govori, šerijatskoj ili racionalističkoj.

Nema sumnje da šejh misli na šerijatsku nužnost, jer on govori u odori muftije, a ne u odori filozofa, logičara ili apologetičara. Ako ovo šejh smatra nuždom onda nema sumnje da je promašio, jer čak ni učenik početnik ne može glumu svrstati u nužne ili uljepšavajuće činjenice Vjere, a kamoli da to može uraditi šejh koji zna dobro da nužnost označava sljedeće: ono što je neophodno za uspostavljanje koristi Vjere i dunjaluka i kada bi bilo izgubljeno koristi dunjaluka ne bi bile ispravne, već bi to odvelo u nered, smutnju i gubljenje života, a na Budućem svijetu gubitak spasa i blagodati i zapadanje u gubitak."

(**Šejh Seid El-Gamidi** El-Muvafekat, 2/8)

Kada ovim parametrima pogledamo na glumu žene vidjet ćemo da uopće njena gluma ne ulazi u poglavlje o nužnosti. Kada bi se reklo da je u suprotnosti sa ovim nužnostima bilo bi preče.

Gluma u sebi sadrži mnoštvo zala koja iziskuju da učenjak muftija, daija, tragalac za znanjem odlučno je zabrani zato što je sama po sebi nered i zato što vodi u smutnju Vjere i morala.

DRUGI PRIMJERI POPUSTLJIVOSTI U FETVAMA

Kardavi kaže: „Musliman mora biti zarobljenik dokaza i argumenta. Ako je argument jak za bilo koji propis, i ako se time zadovolji njegov razum i srce se smiri, onda je dužan da po njemu radi." (Mudžtemea, 1321)

Njegove riječi, 'Ako se njime zadovolji njegov razum', su suvišne u odnosu na prethodne riječi, 'Ako je argument jak za bilo koji propis', jer je argument ustvari šerijatski dokaz, pa makar se u vanjštini suprostavljao sa razumom.

Zato razum nema upliva u ispravne šerijatske propise kako bi ih ispravljao ili slabio. Alija, radijAllahu anhu, je u poznatoj predaji rekao: „Da se Vjera gradi na razumu bilo bi preče potrati stopala mestvi nego njihov gornji dio."

Ispravno bi bilo da Kardavi kaže: onaj kod koga su šerijatski dokazi ispravni treba po njima raditi pa makar bili u suprotnosti sa njegovim razumom.

Kardavijeva izjava je drugi dokaz za njegovo potpadanje pod uticaj racionalističkih poziva. To nam otkriva duboko skrivene činjenice koje djeluju u Kardavijevim prsima.

DOZVOLA PREPUŠTANJA ODJEĆE PREKO ČLANAKA, SA SASVIM JASNIM ZNAČENJEM HADISA O ZABRANI TOGA

Kardavi kaže: „Skraćivanje odjeće je pohvalno a njeno prepuštanje nije zabranjeno, ako je to iz običaja, a ne iz oholosti."

Razlikovanje između običaja i oholosti nema dokaza, a nijedan čovjek ne može to sam za sebe znati, jer potvrdom da nema oholosti u sebi on hvali samoga sebe, a poslanički tekstovi nisu napravili ovakvu razliku.

Dovoljne su mu Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, riječi: „Sve što je ispod članaka od odjeće u Vatri je." (Buhari)

Ko želi nešto više pročitati o ovome neka pogleda knjigu, **El-Isbalu li gajril-hujela**, od **Velida Sejfa En-Nasra,** u kojoj je on dao repliku Kardaviju u ovom pitanju.

TVRDNJA DA PUŠTANJE BRADE NIJE OBAVEZA

Kardavi kaže: „Iz ovoga vidimo da o brijanju brade postoje tri mišljenja: Zabrana, koju spominje Ibn Tejmijje i dr., pokuđenost koja se spominje kod Ijjada, i niko drugi nije to spomenuo, i mišljenje o dozvoljenosti, a ovo mišljenje zastupaju neki savremeni učenjaci. A vjerovatno je najumjerenije, najpravednije i najbliže mišljenje koje kaže da je to samo pokuđeno."

(El-Halalu vel-haramu, 92)

Dokazi za obavezu puštanja brade su mnogobrojni. Njih poznaje većina muslimana, ko želi neka pročita brošuru šejha **Muhammeda Zekerija El-Kandehlevija,** pod naslovom, **Vudžubu i'afa el-lihje**.

ODOBRAVANJE PJESAMA, MUZIKE I FILMOVA

Popustljivost u fetvama nalazimo i u odobravanju pjesama i muzike, tako da je Kardavijevo mišljenje postalo oslonac mnogim sljedbenicima strasti u ovom pitanju.

Kardavi kaže: „Od zabave kojom se duše odmaraju i srca ushićuju, a uši osjećaju milozvuk je pjesma. Islam ju je dozvolio ukoliko ne sadrži razvrat, bestidnost, poticaj na grijeh. Nema smetnje da pjesma bude popraćena muzikom koja ne budi strasti." (El-Halalu vel-haramu, 92)

Kardavi kaže: „Hadisi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji se navode o ovome podložni su kritici i nijedan od njih nije lišen osude učenjaka Ummeta u njihovim knjigama, boršurama i fetvama."

Kardaviju je dovoljno navesti riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem:**„Iz moga Ummeta će biti sigurno ljudi koji će dozvoljavati blud, svilu, vino i muzičke instrumente."** (El-Buhari)

Popustljivost Kardavija se ogleda i u dozvoli jedenja mesa životinja koje su ubili sljedbenici Knjige putem strujnog udara, što je u suprotnosti sa uslovima šerijatskog klanja, a mjesto klanja jeste vrat i vratna jabučica i da predmet kojim se kolje bude oštar, čak ni zub ni nokat, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „Jedite ono čija je krv puštena i Allahovo ime nad njim spomenuto, ako nije zub ili nokat." (Muttefekun alejhi)

Šejh **Ibn Baz**, kaže: „Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta,: *„.. i dozvoljavaju vam se jela onih kojima je data Knjiga."* (El-Maide, 5) Ovaj ajet nam pojašnjava da je hrana sljedbenika Knjige dozvoljena, a sljedbenici Knjige su židovi i kršćani, osim ako znamo da su zaklali dozvoljenu životinju na šerijatski nedozvoljen način, kao što je davljenje, strujni udar, udaranje u glavu. Kao što nam je zabranjeno jesti udavljenu, ubijenu životinju od strane muslimana na ovaj način. Međutim ako ne znamo stanje, njihove zaklane životinje su dozvoljene prakticirajući spomenuti ajet."

(Medželletul-džamiati lislamijeh, 3)

Kardavi je dozvolio ulazak u kina i gledanje onoga što se predstavlja. **Kaže: „Tako smatramo da je kino lijep halal."**

(El-Halalu vel-haram, 279)

Zatim je postavio veoma maštovite uslove koji se ne mogu uspostaviti u kinima. Kardavi zna da se u kinima većinom prikazuju nemoralni filmovi koji predstavljaju priče o ljubavi i griješenju, uz gledanje stidnih dijelova žena i slušanje muzike.

Zaista je čudno da je Kardavi zapao u ovakvu fetvu koja ide ukorak sa njegovim društvom, a ne pokušava ništa promijeniti.

Popustljive Kardavijeve fetve su mnogobrojne i nisu još sabrane.

Ko želi više saznati neka pročita knjigu **šejha Saliha El-Fevzana**, Allah ga sačuvao, a knjiga se zove: **„Objava kritike knjige, Halal i haram."**

Iz svega predočenog, na kraju možemo reći da je Kardavi od onih čije se fetve ne uzimaju u obzir zato što slijedi svoju strast i pokušava ići ukorak s vremenom i svojom narodnom masom na uštrb šerijatskih tekstova.

Dužnost je svim muslimanima slijediti riječi Uzvišenog Allaha i riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u svim pitanjima. Od tih pitanja su i ona koja smo prethodno predstavili u ovoj knjizi.

Dužnost im je izbjegavati ispade učenjaka poput Kardavija, jer njegove greške nas neće sačuvati od Allahove kazne.

Ovo su najvažnije primjedbe na fetve i izreke doktora Kardavija. Nadam se da će mi ih Allah lijepo primiti i nadam se da će ovi Kardaviju biti veliko dobro koje će mu pomoći da promijeni svoje greške, kako bi se tek tada Ummet okoristio doktorovim trudom i svestranim aktivnostima.

POSLJEDNJI SAVJET

Ovaj savjet upućujem simpatizerima doktora Kardavija, kako bi njegove izreke stavili na vagu Kur'ana i Sunneta Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i kako bi uzeli od njih ono što odgovara ovim izvorima a ostavili ono što im se suprotstavlja.

Allah Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta,:

„O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku i predstavnicima vašim. A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i Poslaniku, ako vjerujete u Allaha i u onaj svijet, to vam je bolje i za vas rješenje ljepše." **(En-Nisa, 59)**

Savjetujem im da budu sa Istinom ma gdje ona bila, i da je prihvataju od onoga ko je iznese, voljela to njihova srca ili ne.

Allah govori Istinu i upućuje na Pravi put.

Naš posljednji poziv je: neka je hvala Allahu Gospodaru svih svjetova.

Knjige u izdanju *Mektebetu El Guraba :*

- *KOMENTAR OTKLANJANJE SUMNJI*
  Šejh Muhammed Salih El Usejmin

- *SVJETLOST SUNNETA I TAMA BID'ATA*
  Dr. Seid El Kahtani

- *SVJETLOST IMANA I TAME NIFAKA*
  Dr. Seid El Kahtani

- *LJUBAV PREMA POSLANIKU s.a.v.s.*
  IZMEĐU DOSLJEDNOG SLIJEĐENJA I NOVOTARIJA
  Abdurreuf Muhammed Usman

- *DA LI JE MUSLIMAN OBAVEZAN DA SLIJEDI JEDAN OD ČETIRI MEZHEBA*
  Muhammed Sultan El Ma'sumi

- *ČUVANJE ČEDNOSTI*
  Šejh Bekr Abdullah Ebu Zejd

InšaAllah, uskoro NOVA KNJIGA

PUT ISTINE I ZABLUDE

---

e-mail:ehlisu@yahoo.co.uk